

IDZIESZ PO WOLNOŚĆ

**UNIWERSUM
PROJEKT: GRANICA**

**SCENARIUSZ:
PAWEŁ TOMCZUK**

**REALIZACJA:
ART4FUN**

01 Idziesz po wolność

02 Ostatni nabój

03 Moje łzy

04 Sztandar

05 Operacja Wróbel

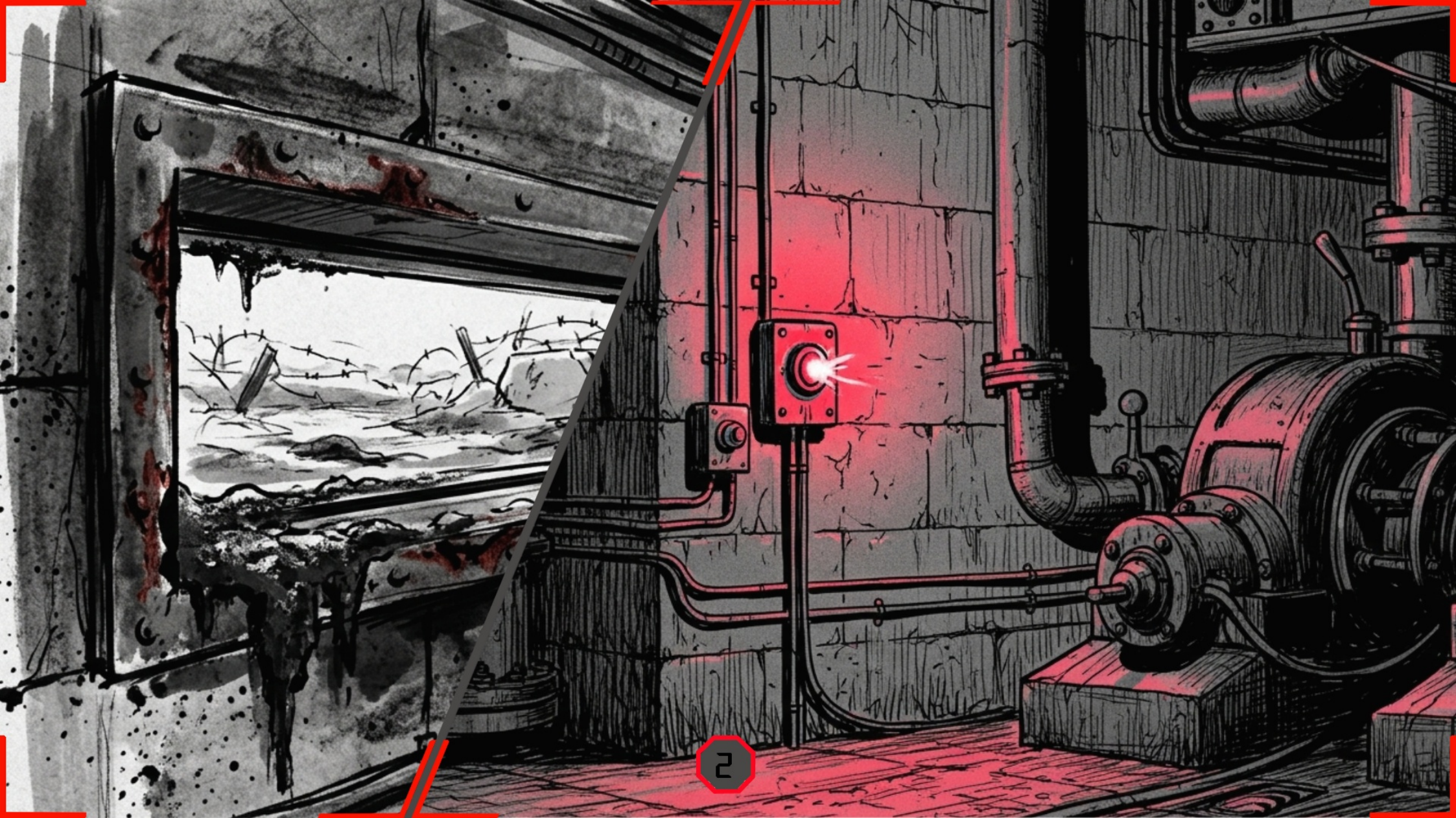

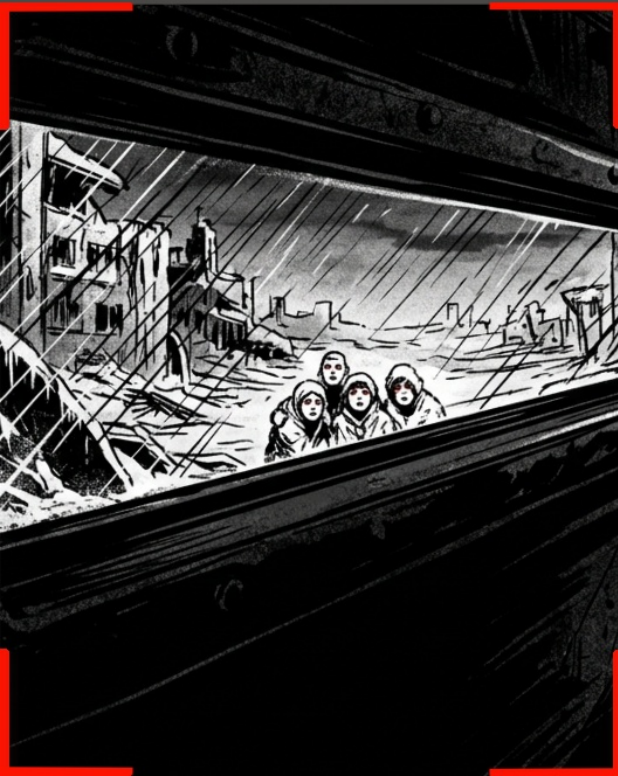
WOLNOŚĆ

ART4FUN

4

STAN TERMOPANELI: STABILNY. FILTRACJA POWIETRZA: DZIAŁA.

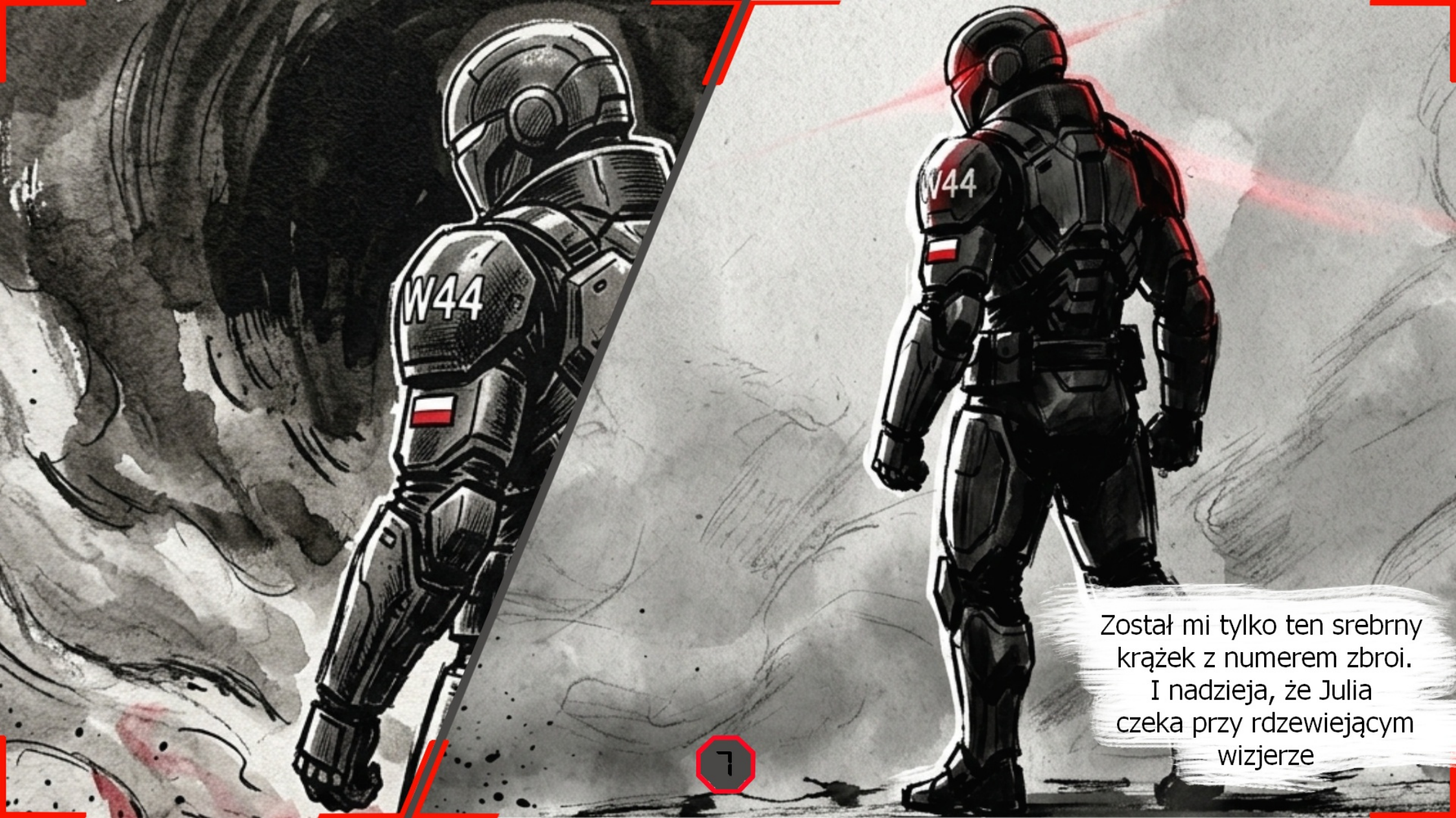

Znowu w drogę. Za każdym razem obiecuję sobie,
że to ostatni raz, a potem i tak wracam na ten
przeklęty szlak.

Dbaj o nich. Wróć,
nim miną mrozy.

Wiem. Nie patrz za siebie,
po prostu idź.

Został mi tylko ten srebrny
krążek z numerem zbroi.
I nadzieja, że Julia
czeka przy rdzewiejącym
wizjerze

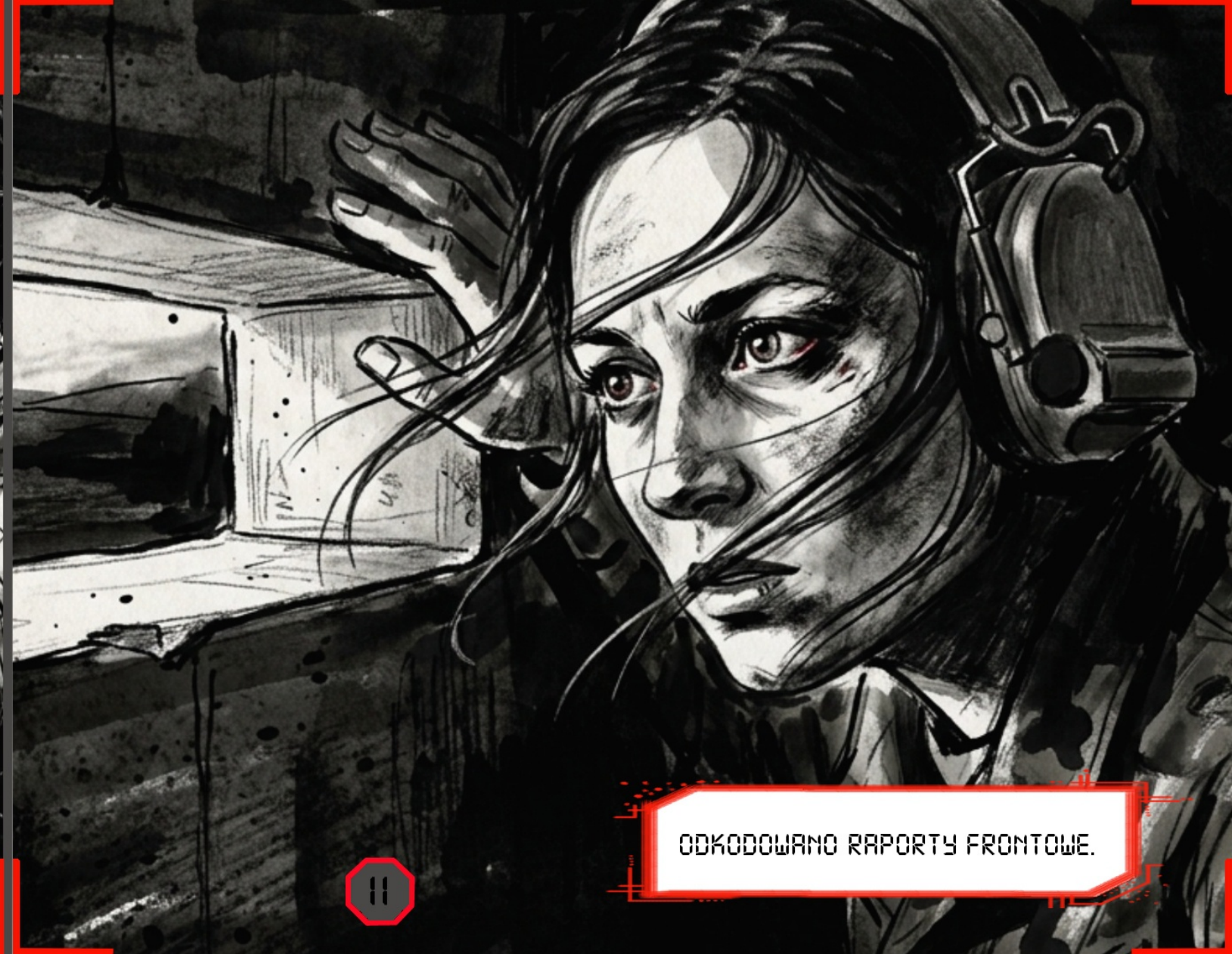

Mają już po kilka lat. Dorastają
w dusznej miedzi bunkrów,
słuchając dudnienia frontu
zamiast bajek.

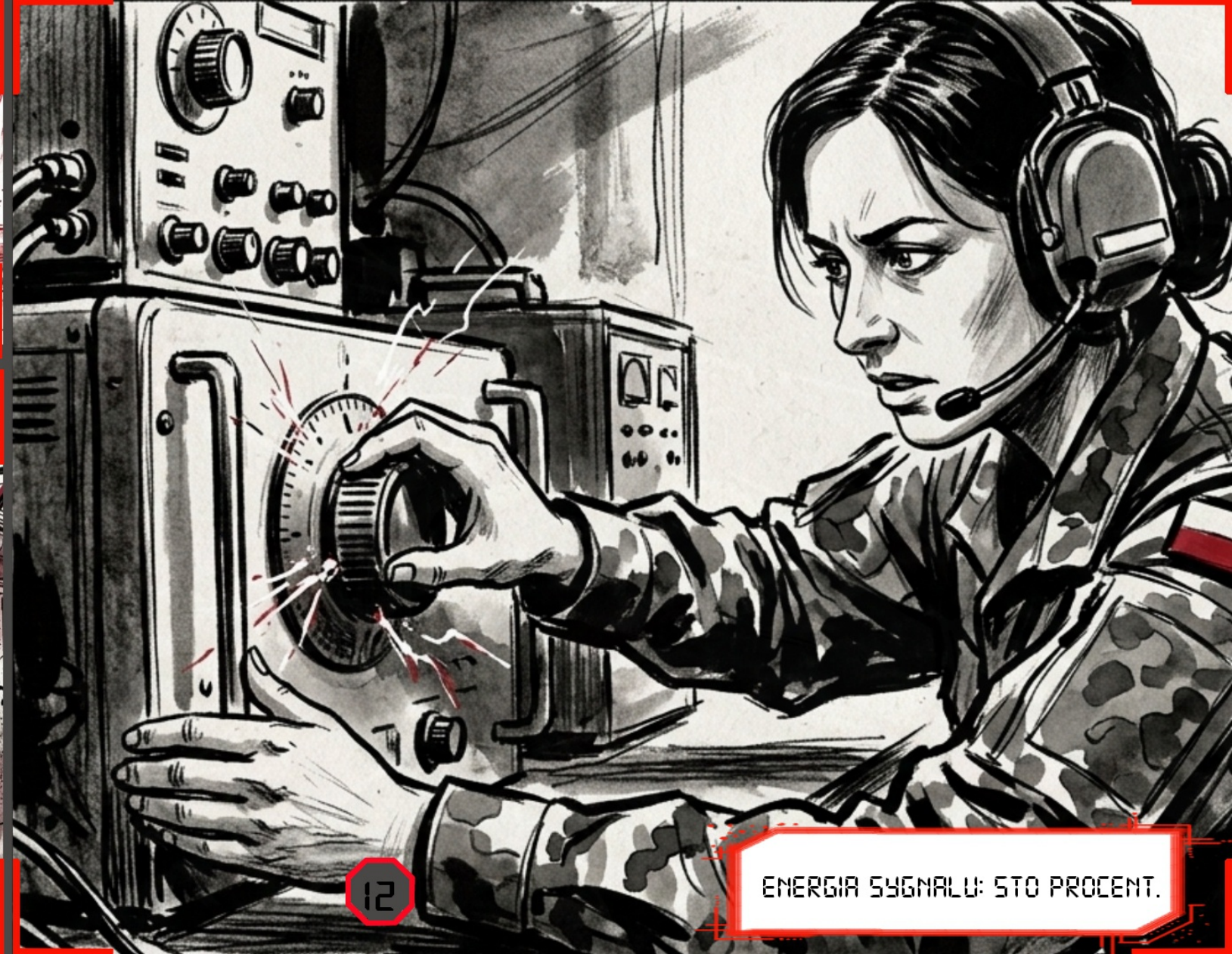
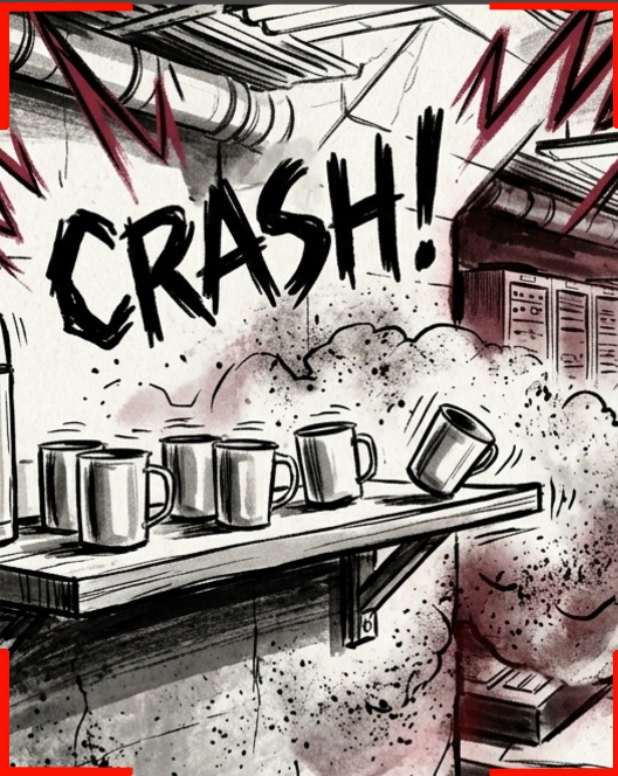
Leć, Wróbelku, leć...

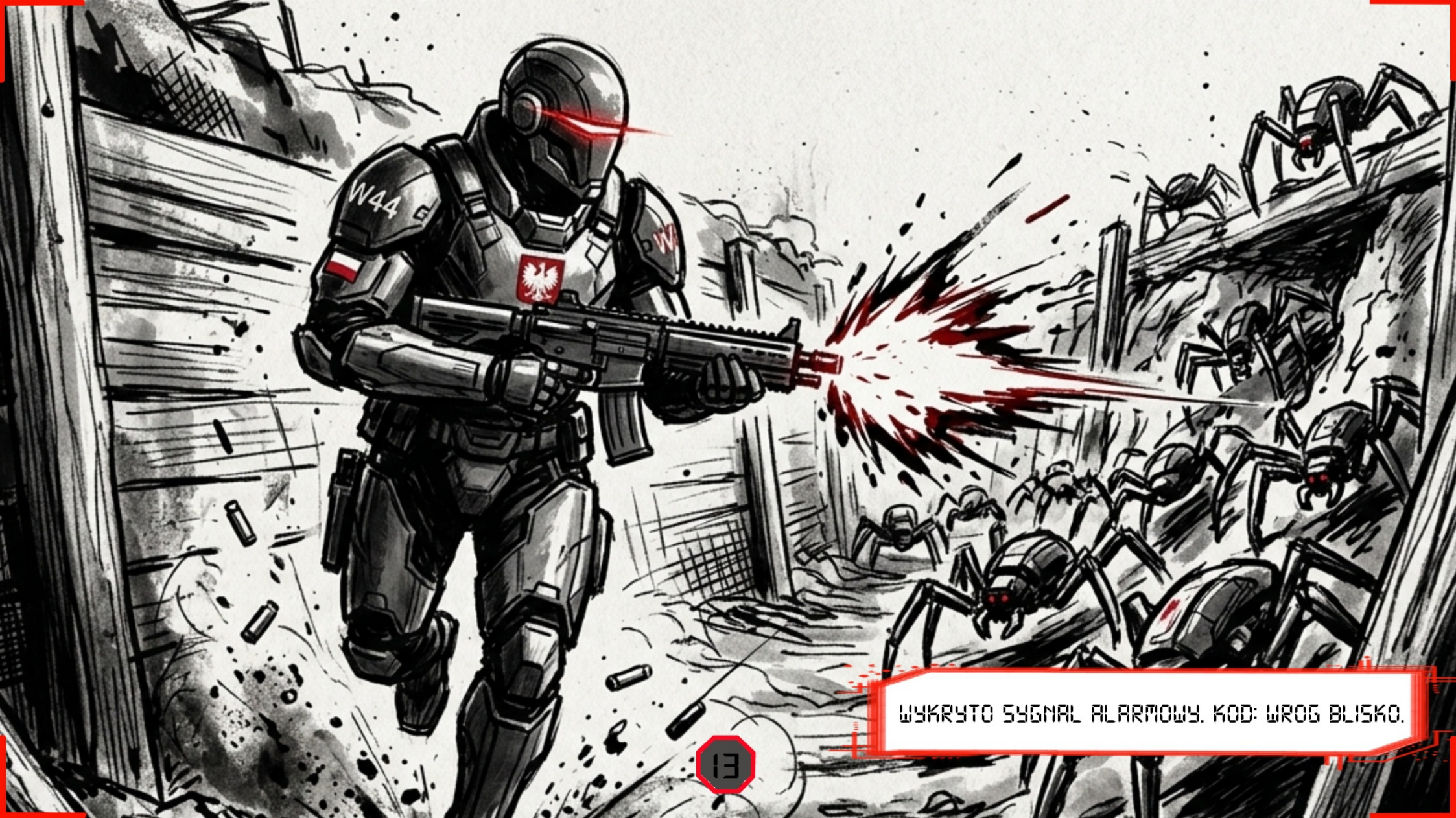
Dowieź tatusia
bezpiecznie do celu.

ODKODOWANO RAPORTY FRONTOWE.

WYKRYTO SYGNAŁ ALARMOWY. KOD: WROG BLISKO.

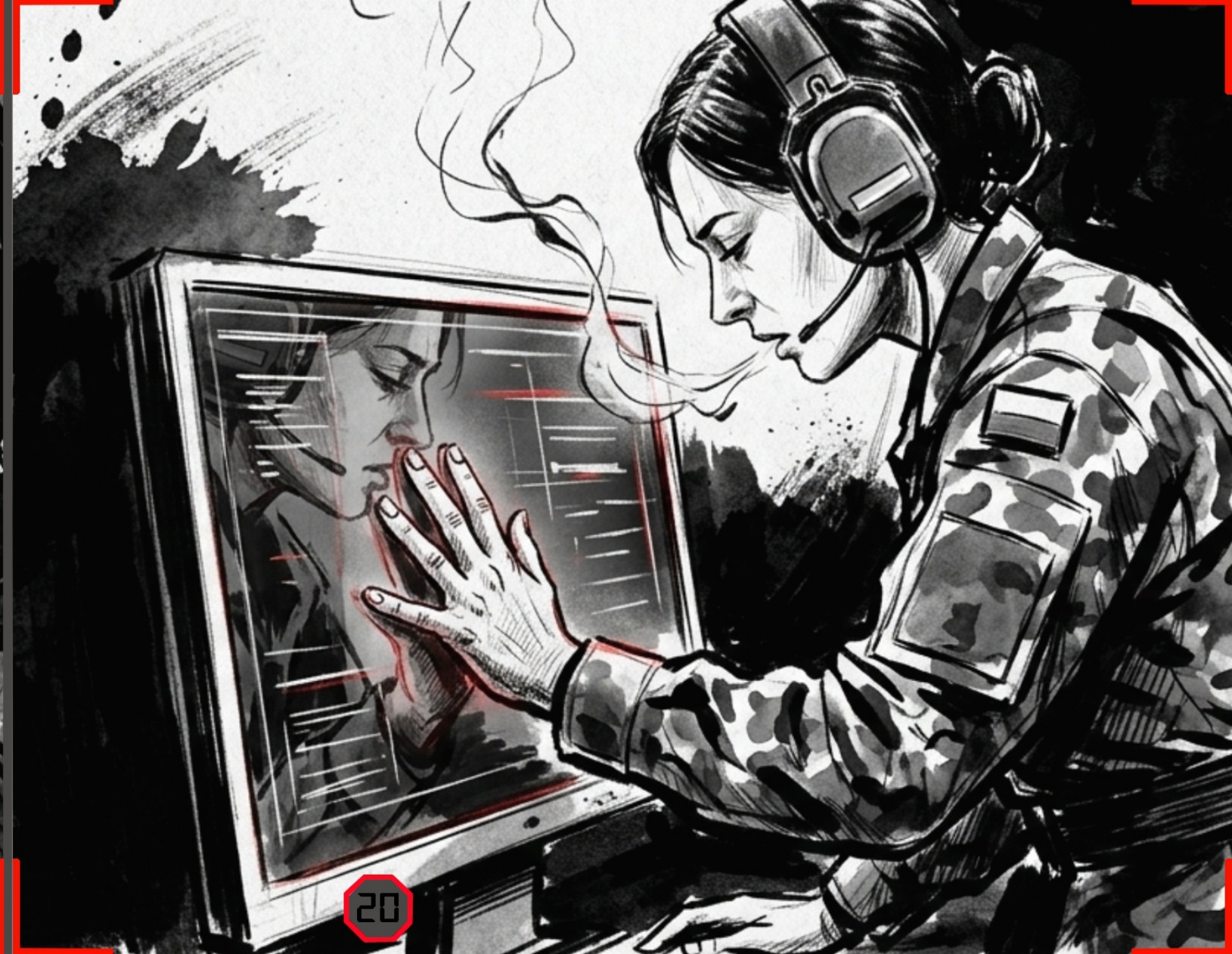

Krytyczne trafienie jednostki
massive walker.
Brawo 44!

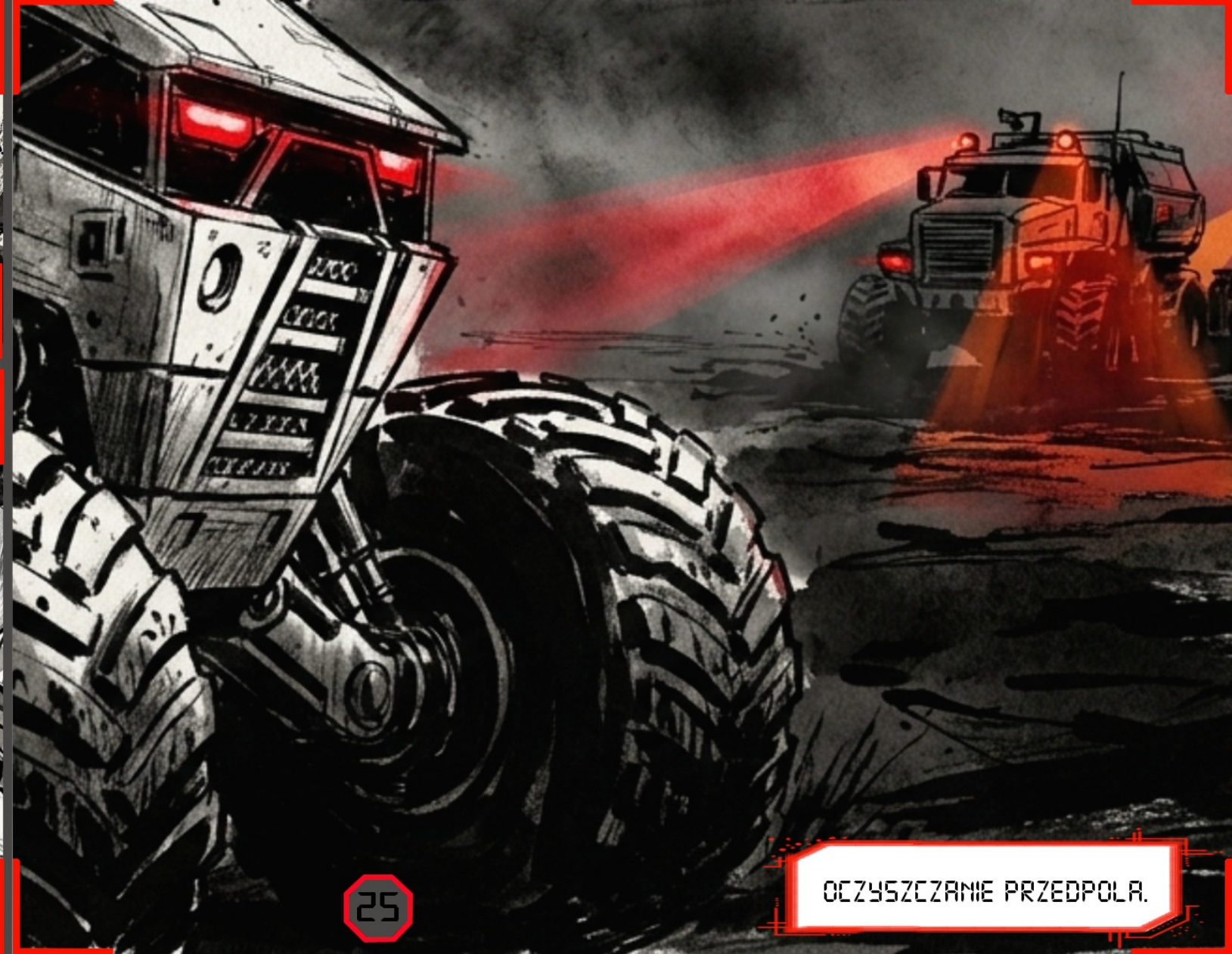

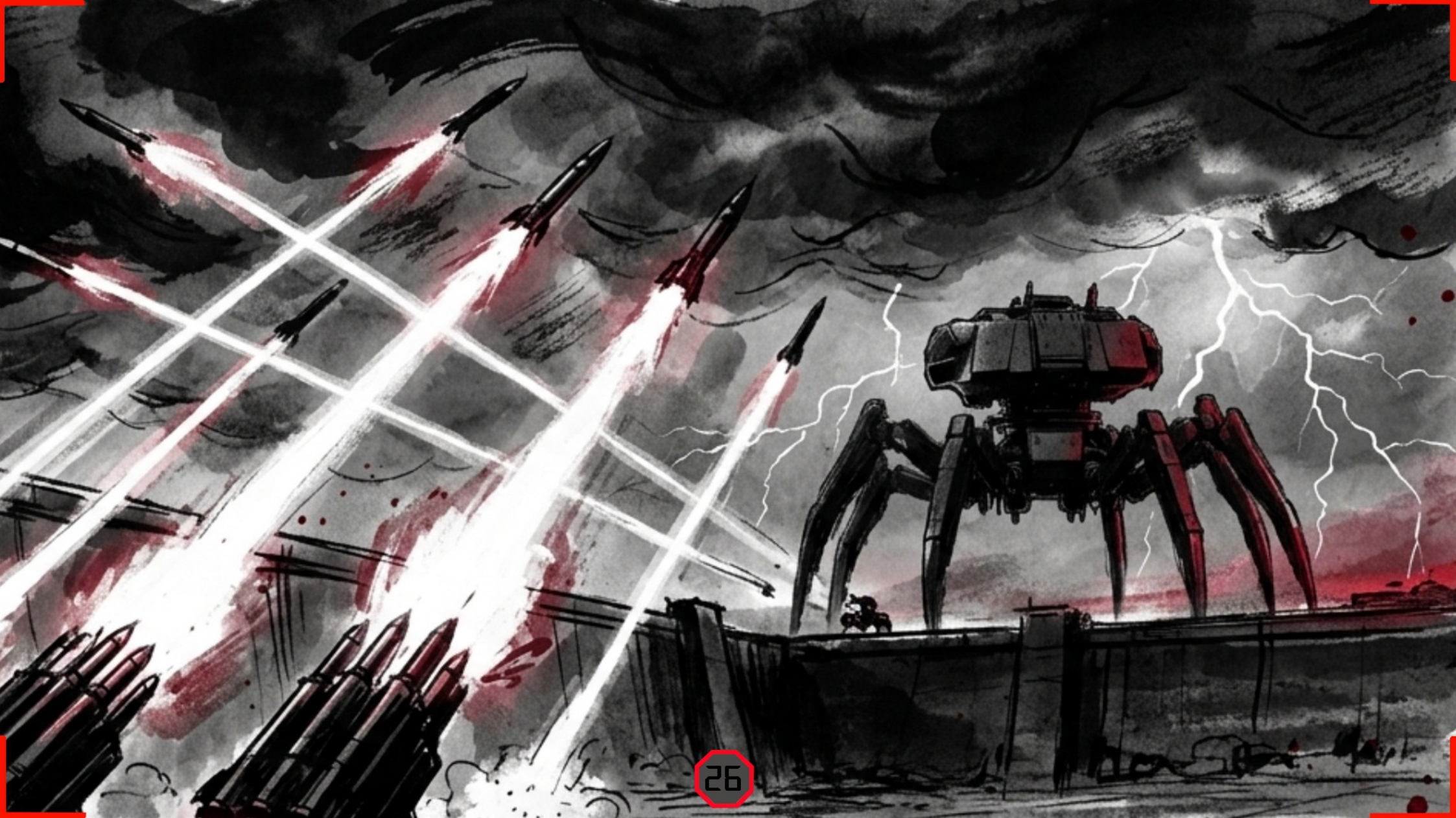
Każdy przebyty kilometr w tym czarnym błocie
to krok bliżej do domu. Wielka historia nie pyta
nas o łzy...

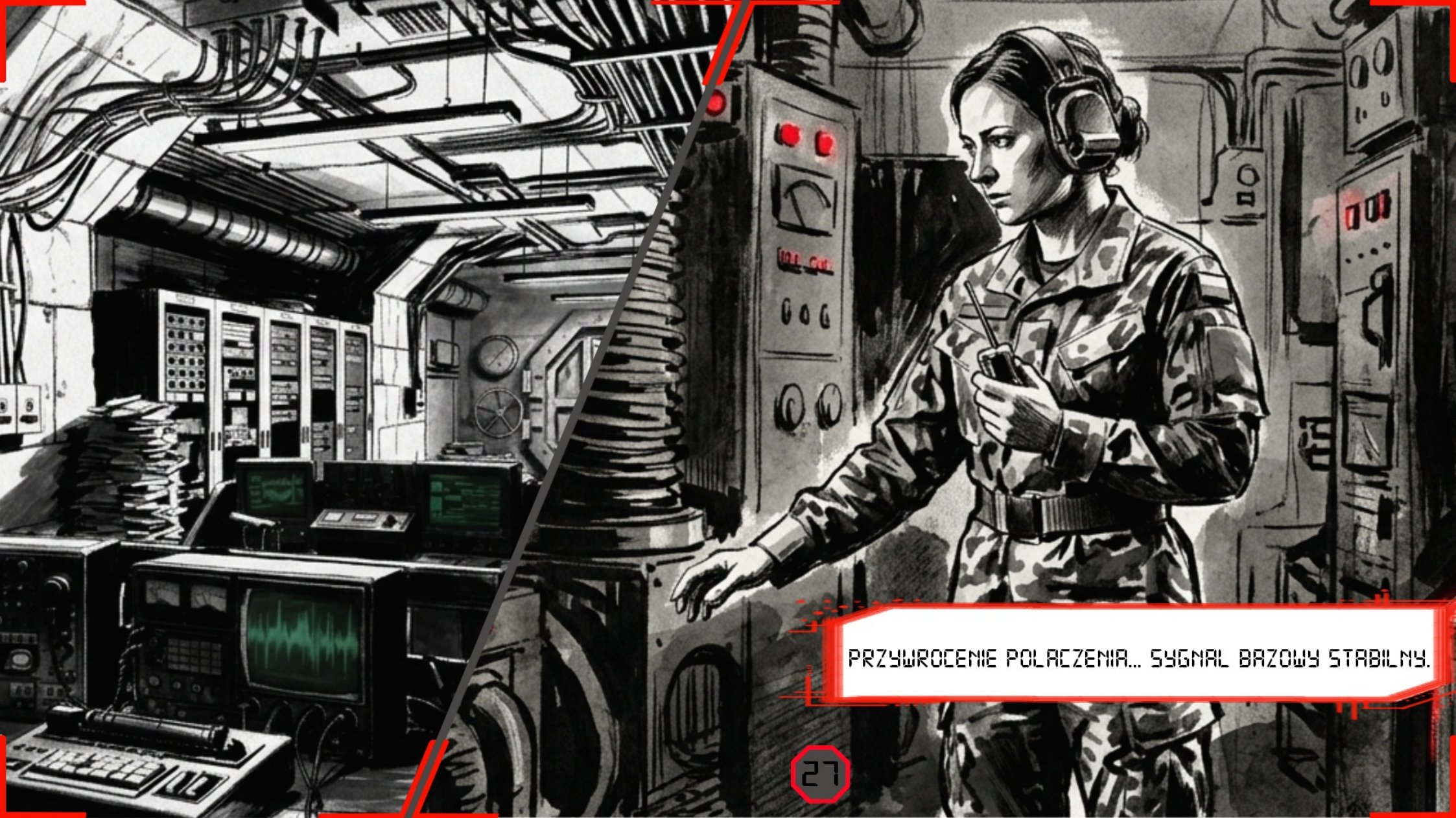

PRZYWRÓCENIE POŁĄCZENIA... SYGNAŁ BAZOWY STABILNY.

UDERZENIE W SCHRON ZA 85.

28

CISZA RADIOWA.

PRZECIĄŻENIE SERWOMOTORÓW RAMIENIA.

51.25° N, 22.56° E

KONTRATAK UDANY. SEKTOR WYZWOLONY.

Droga czysta. Wysyłam zaopatrzenie.
Bez odbioru.

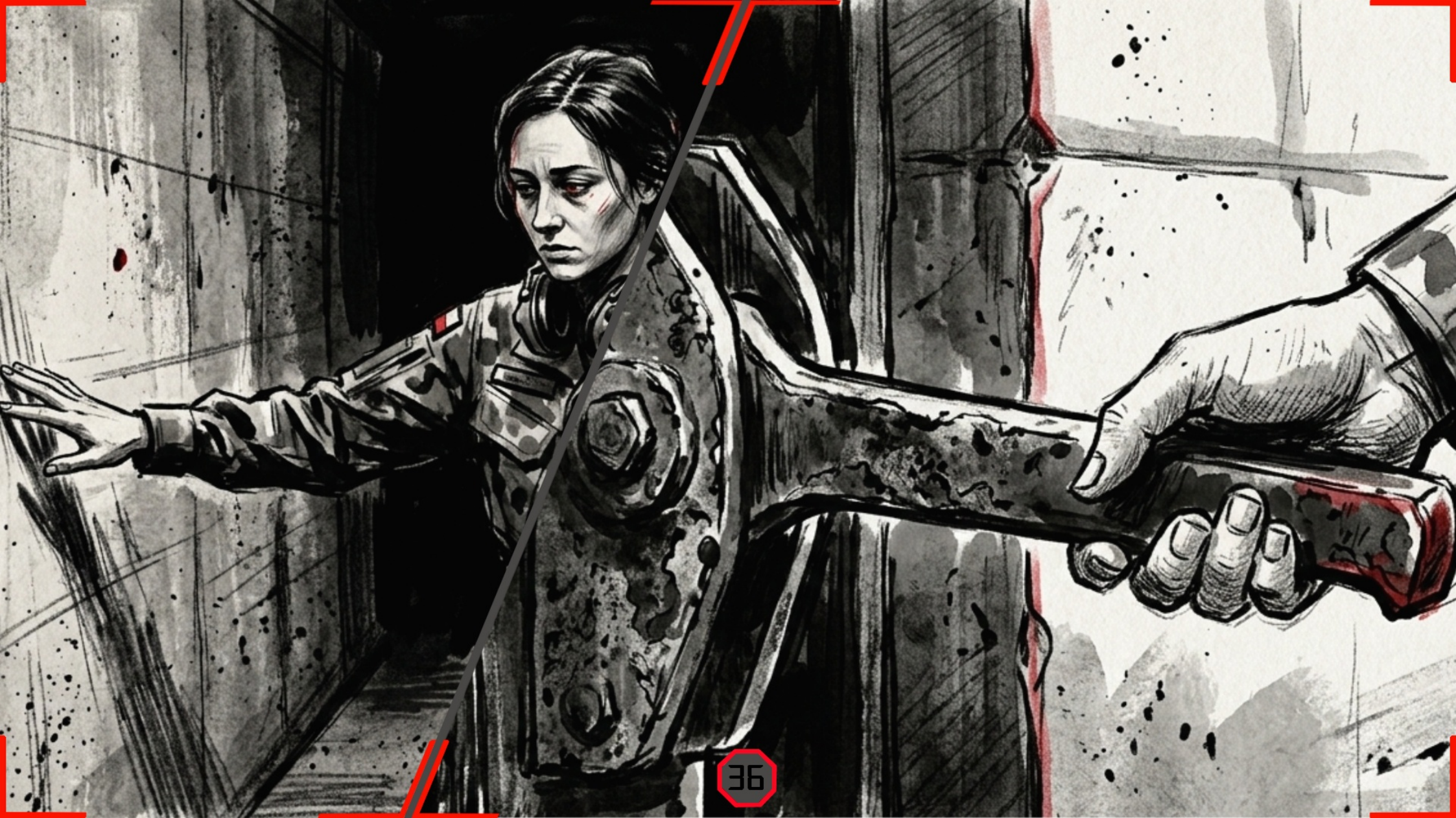

Tato, ponoć twój sektor jest już wolny.
Słyszysz mnie? Kiedy wracasz?

Dzień drogi...

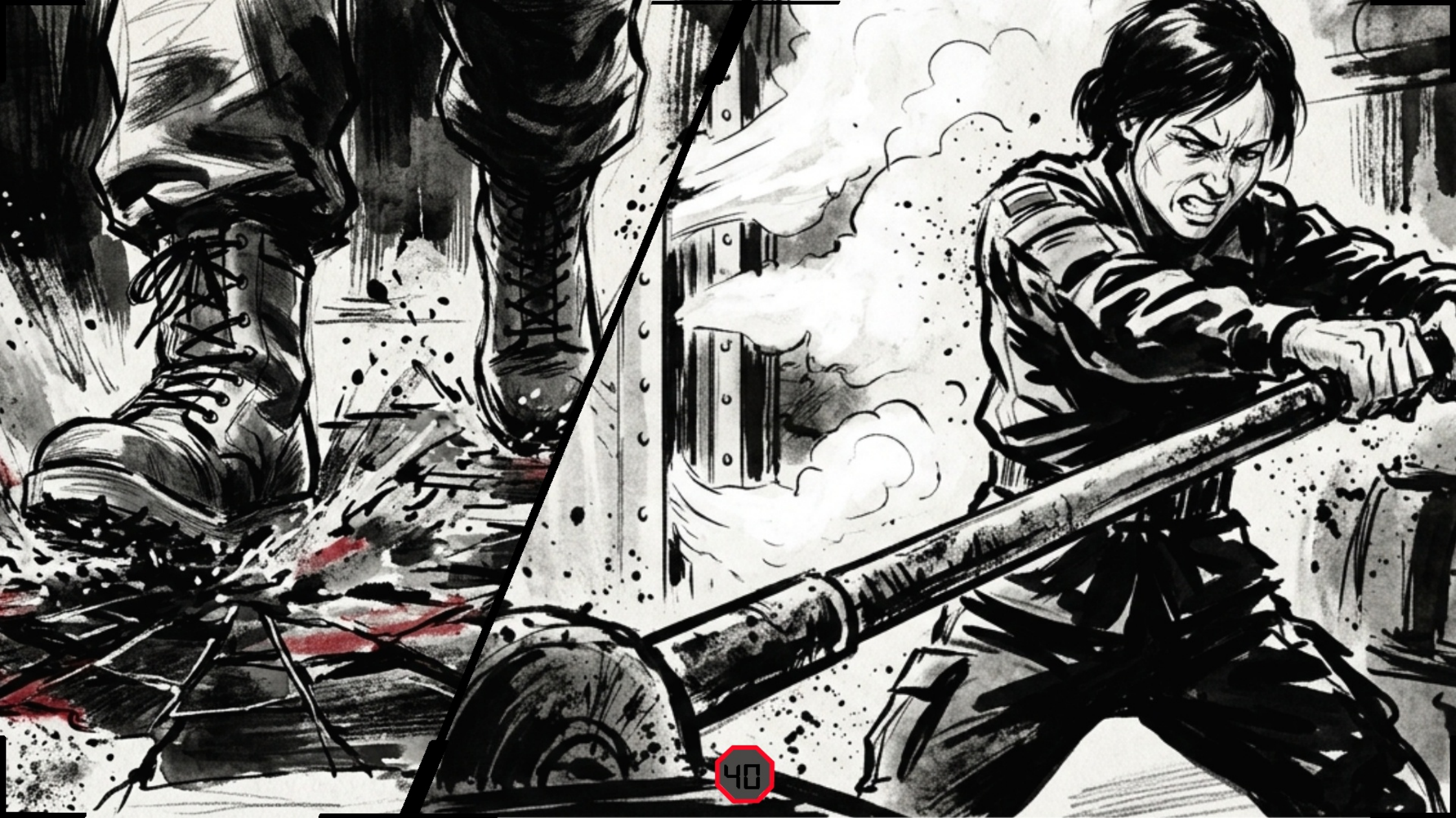
Jestem...

Czy to nie sen?

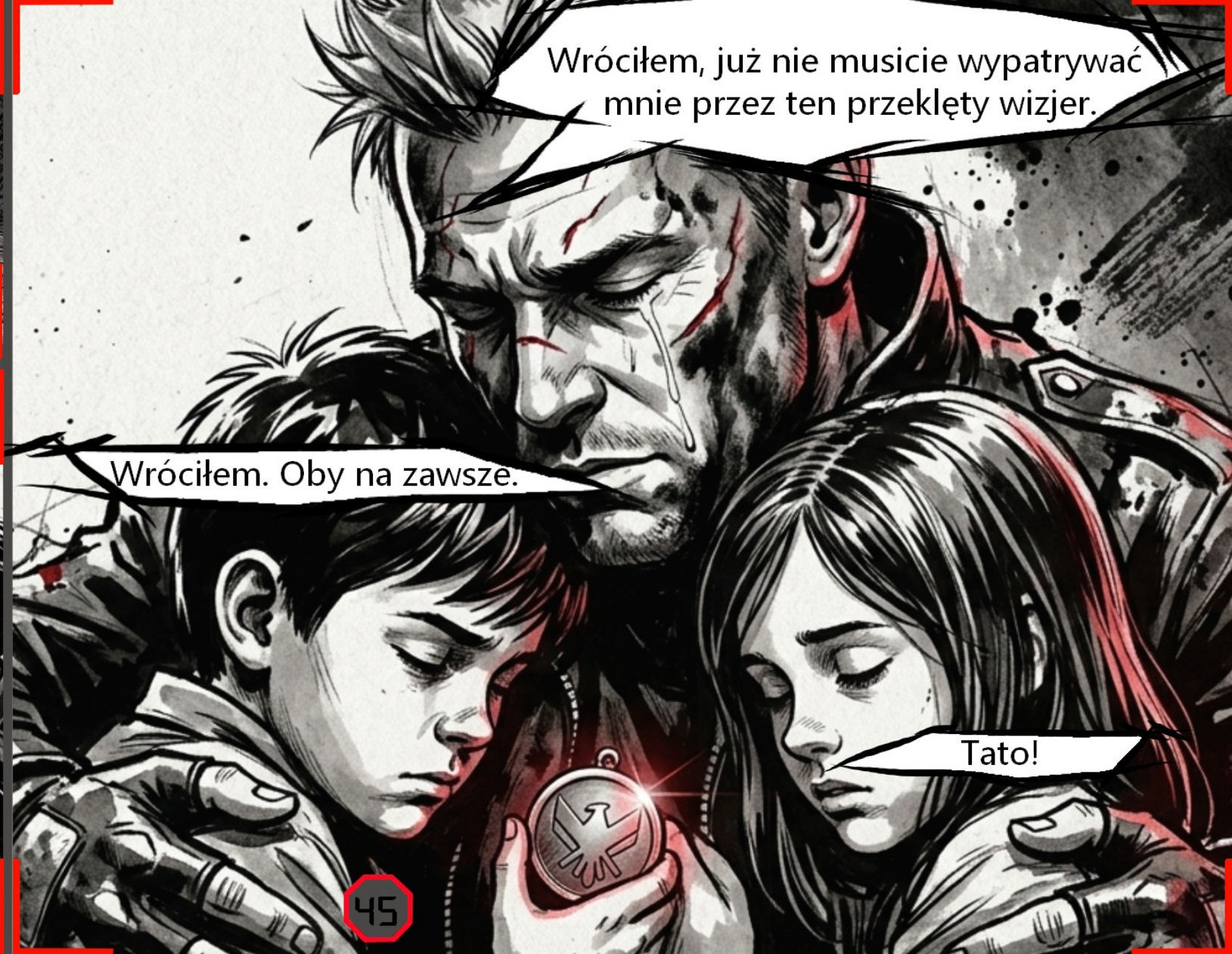

5:50 AM

6:30 AM

Wróciłem, już nie musicie wypatrywać
mnie przez ten przekłęty wizjer.

Wróciłem. Oby na zawsze.

Tato!

Zwykły dom. Spokojny sen. Ciepło, które niesiemy
w zziębniętych dłoniach, zbudowało ten azyl.
Wojna będzie już tylko złym wspomnieniem.

Na motywach wiersza
Pawła Tomczuka "Idziesz po wolność"

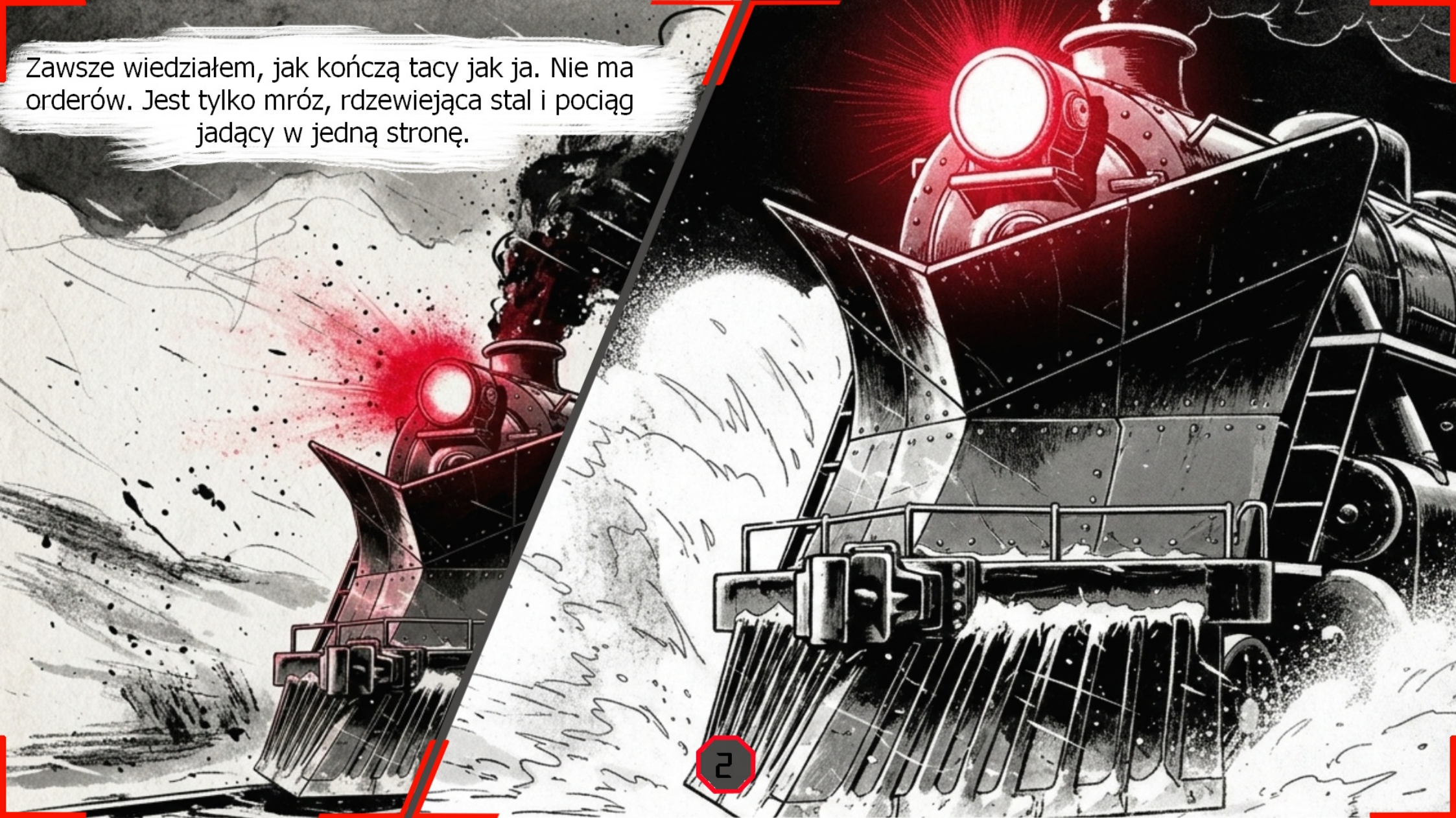
W rolach głównych
Wartownik 44: Jan Kłos
Telegrafistka 28: Julia Kłos
oraz ich dzieci

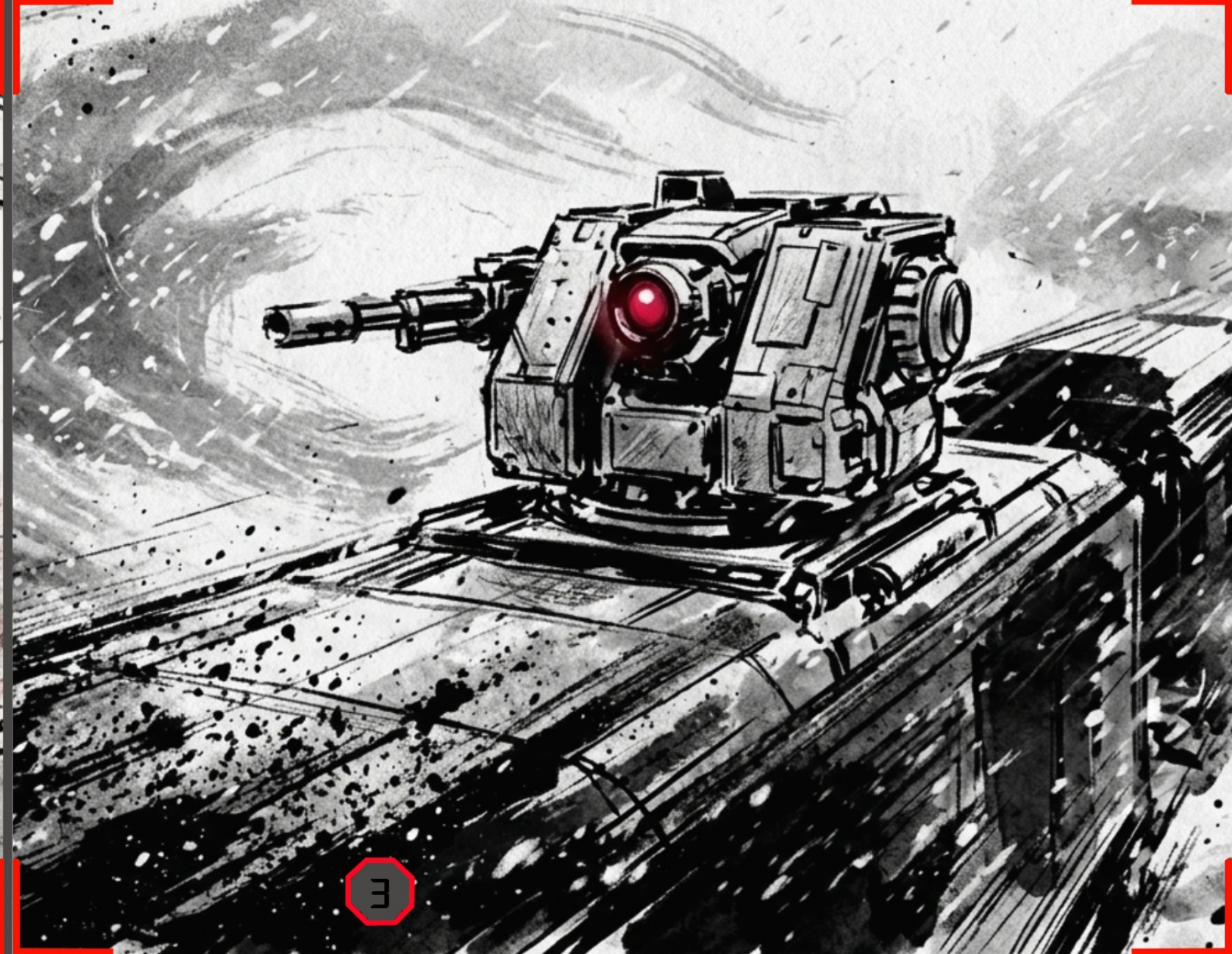

*OSTATNI
NABÓJ
ART4FUN*

Zawsze wiedziałem, jak kończą tacy jak ja. Nie ma orderów. Jest tylko mróz, rdzewiejąca stal i pociąg jadący w jedną stronę.

Sektor siódmy jest daleko stąd. Zostawiłem tam wszystko,
co udało mi się ocalić. Julię. Dzieci. Moje życie.

5

Powiedzieli nam, że do Kurska dojedzimy żywi...

Myślisz, że wytrzymamy,
dowódco?

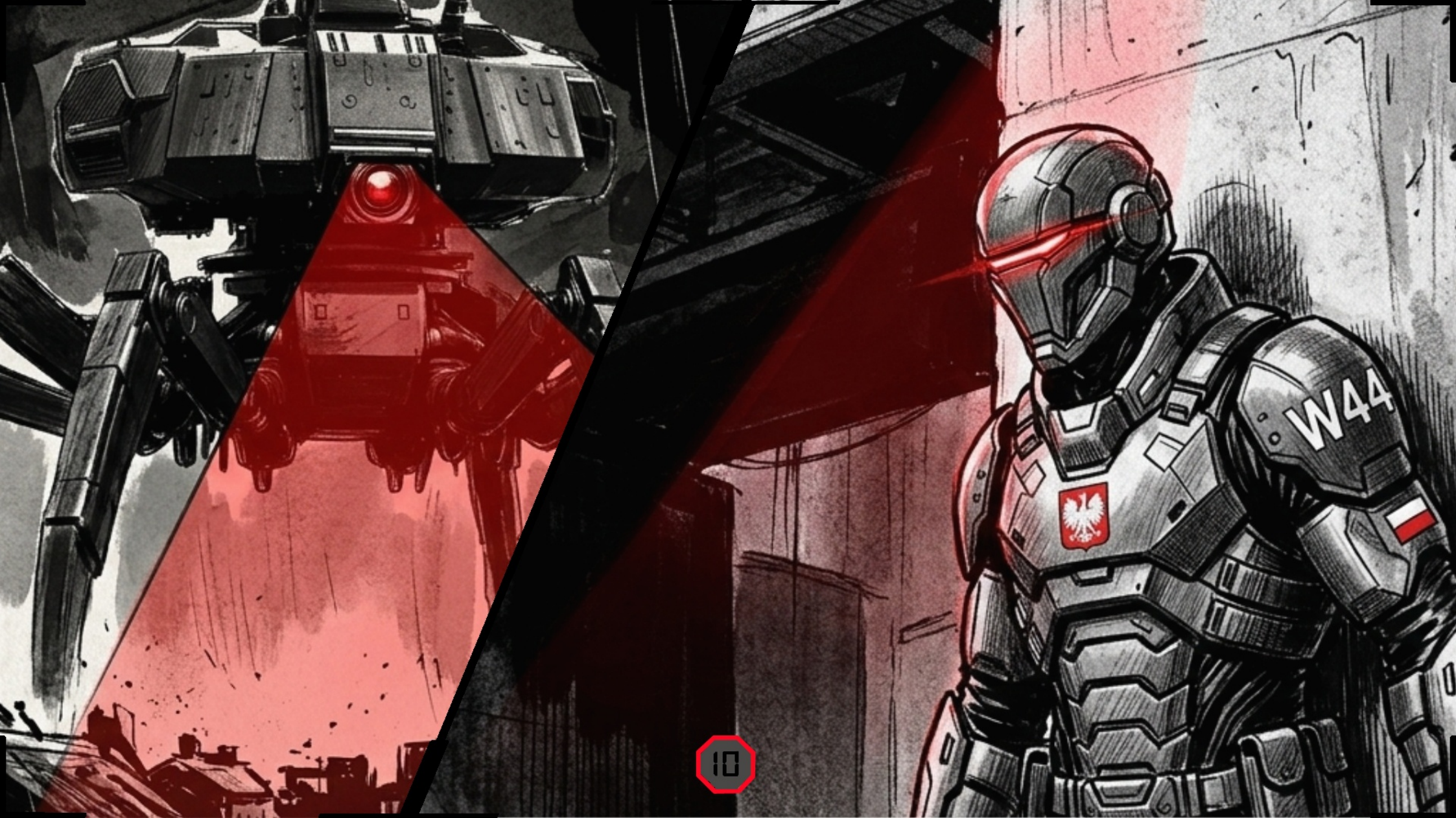
Kursk, za dwa dni,
a potem, kto wie...

Wszystko zaczęło gdy powiedziałem,
że nie wierze w ich MIR..

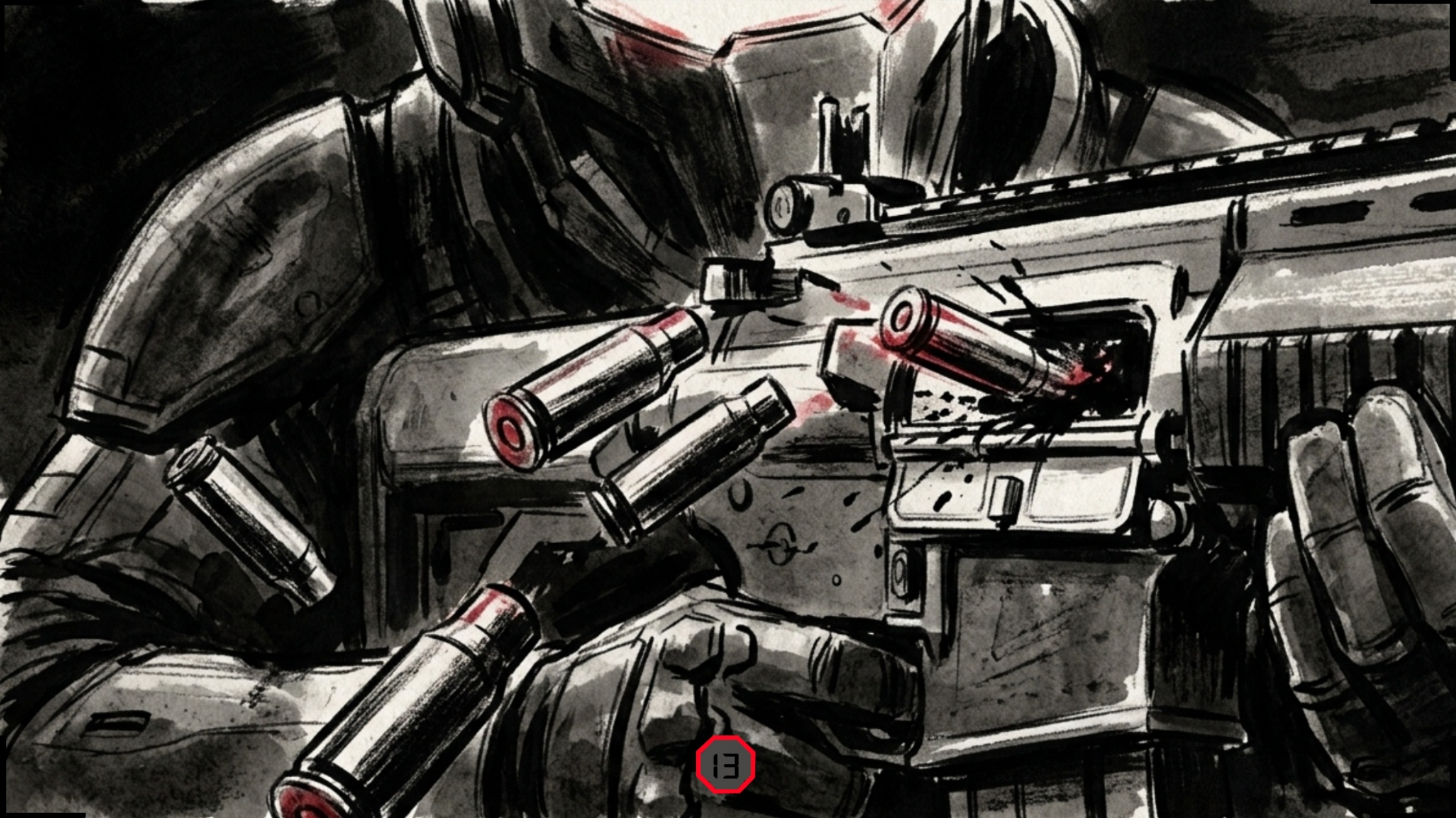

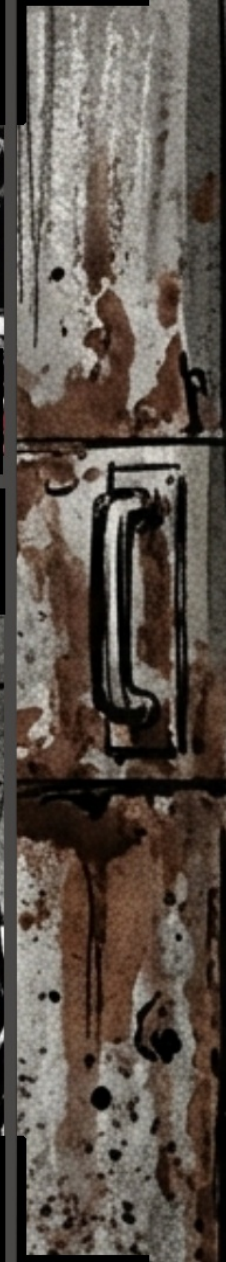

Chciałem tylko, żeby żyli w wolnym kraju.
Żeby nie musieli uczyć się na pamięć
obcych pieśni.

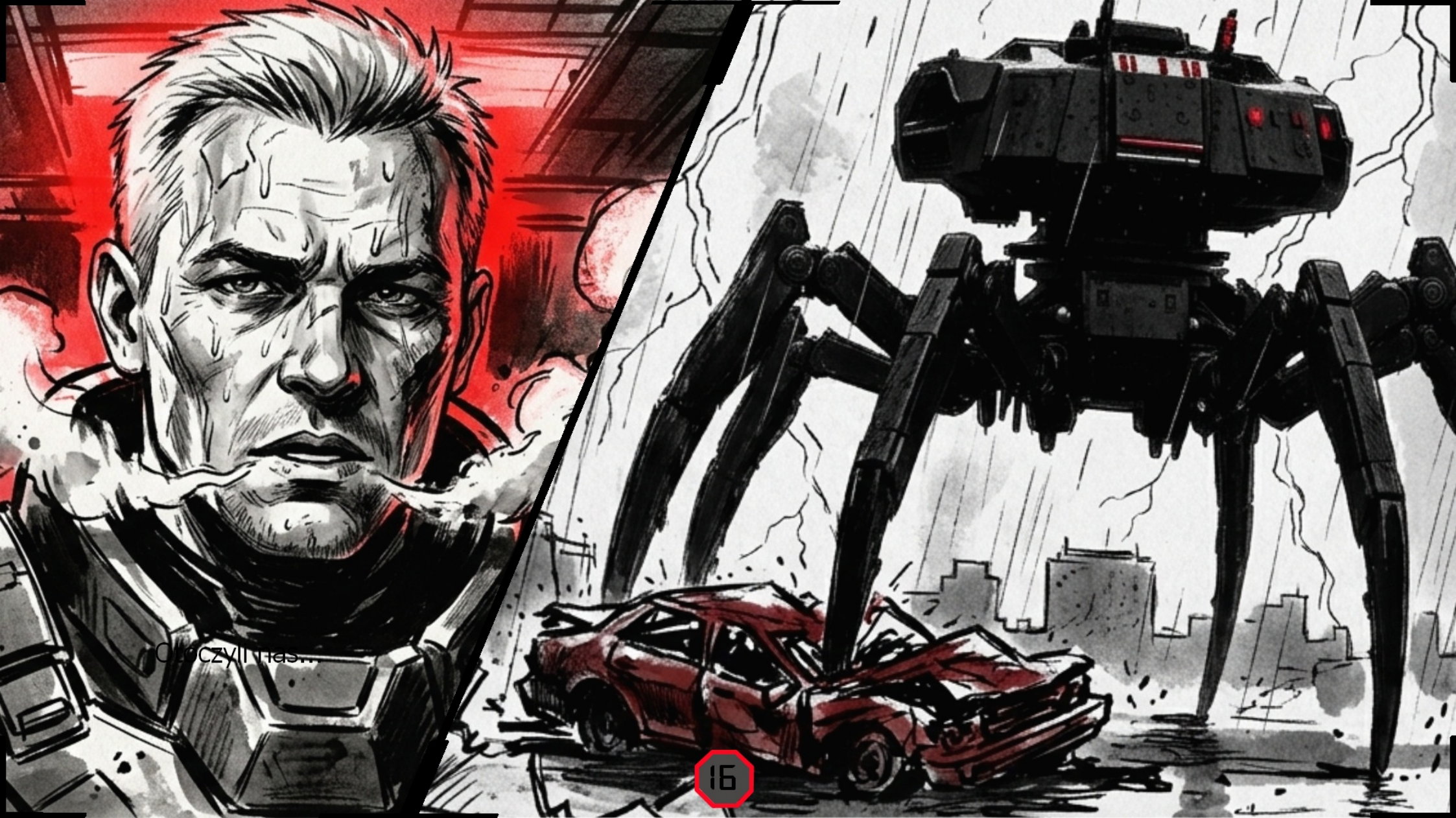

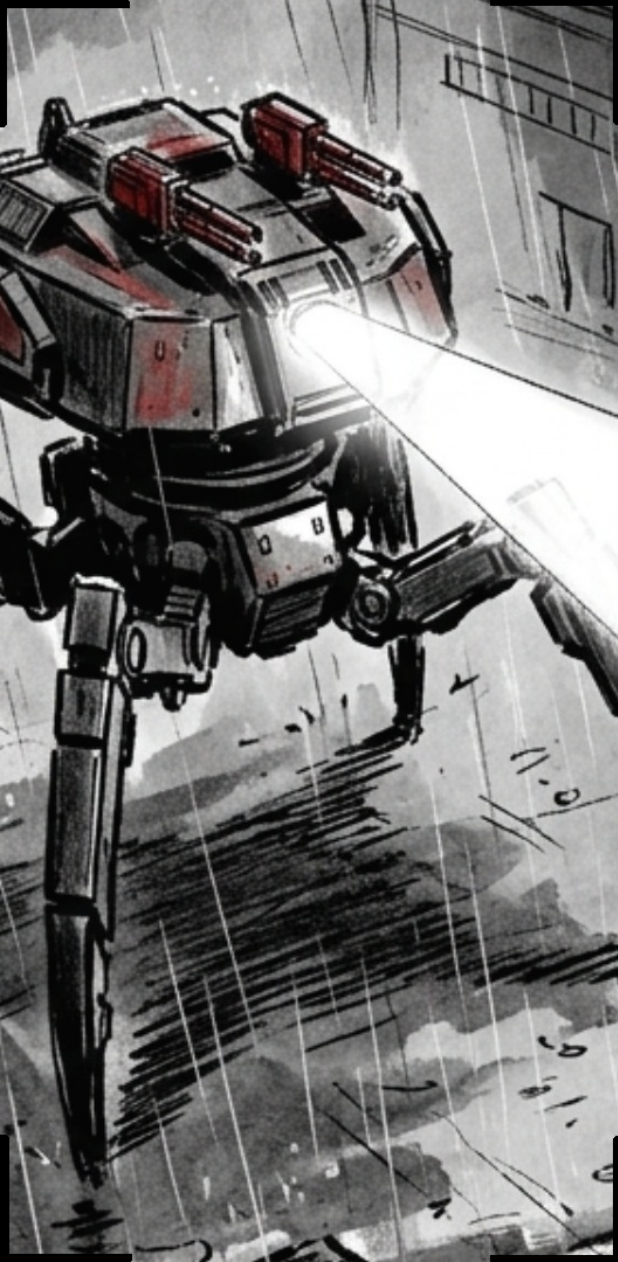

Za dużo ich.
Wysadzić most!

Onoczyll has...

Wsparcie nie dotrze na czas...

Nazwali nas zdrajcami...

Ostatni... dla siebie czy jednak dla wroga?

ЭТО КОНЕЦ, ГДЕ
ОСТАЛЬНЫЕ ПРЕДАТЕЛИ?

Mów po ludzku!

Zdrada?

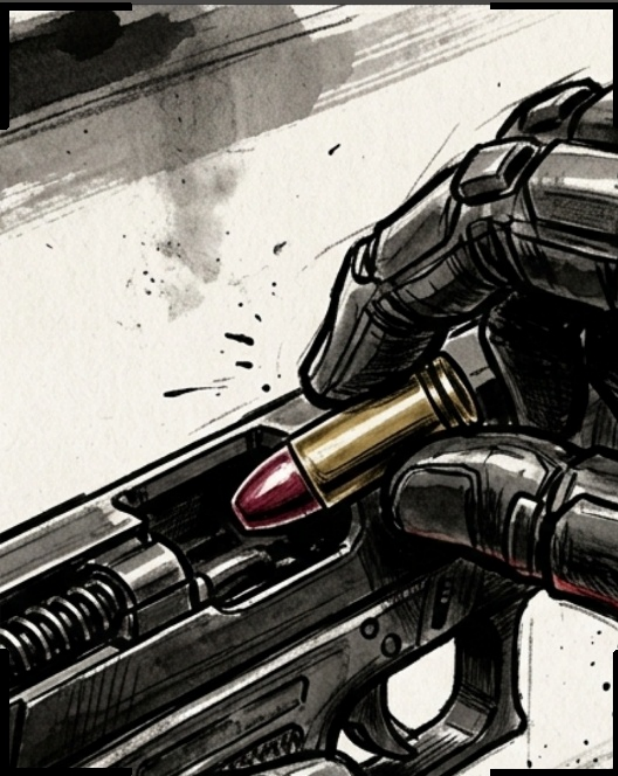
Wolność jest moim
jedynym grzechem.

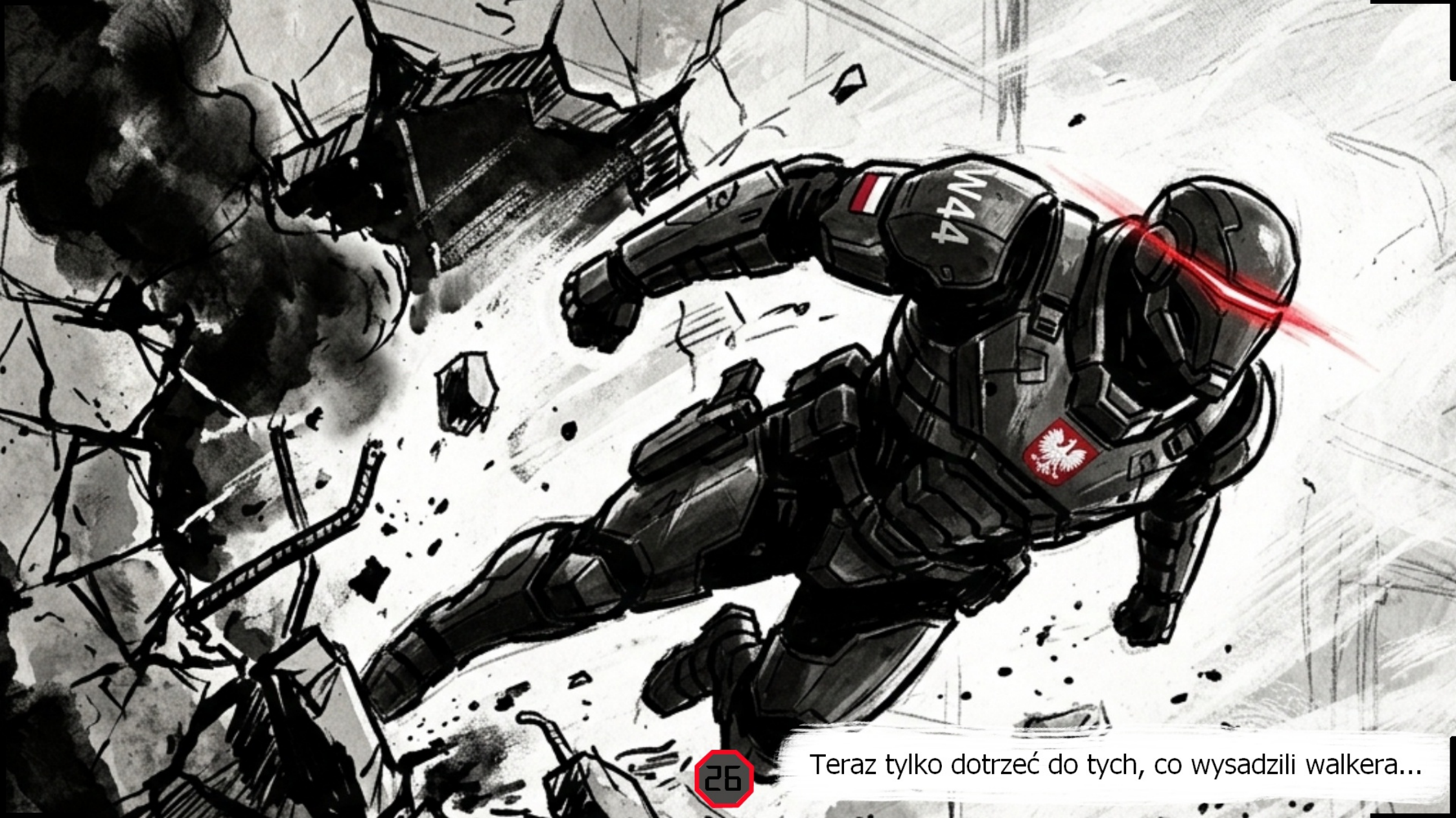

23

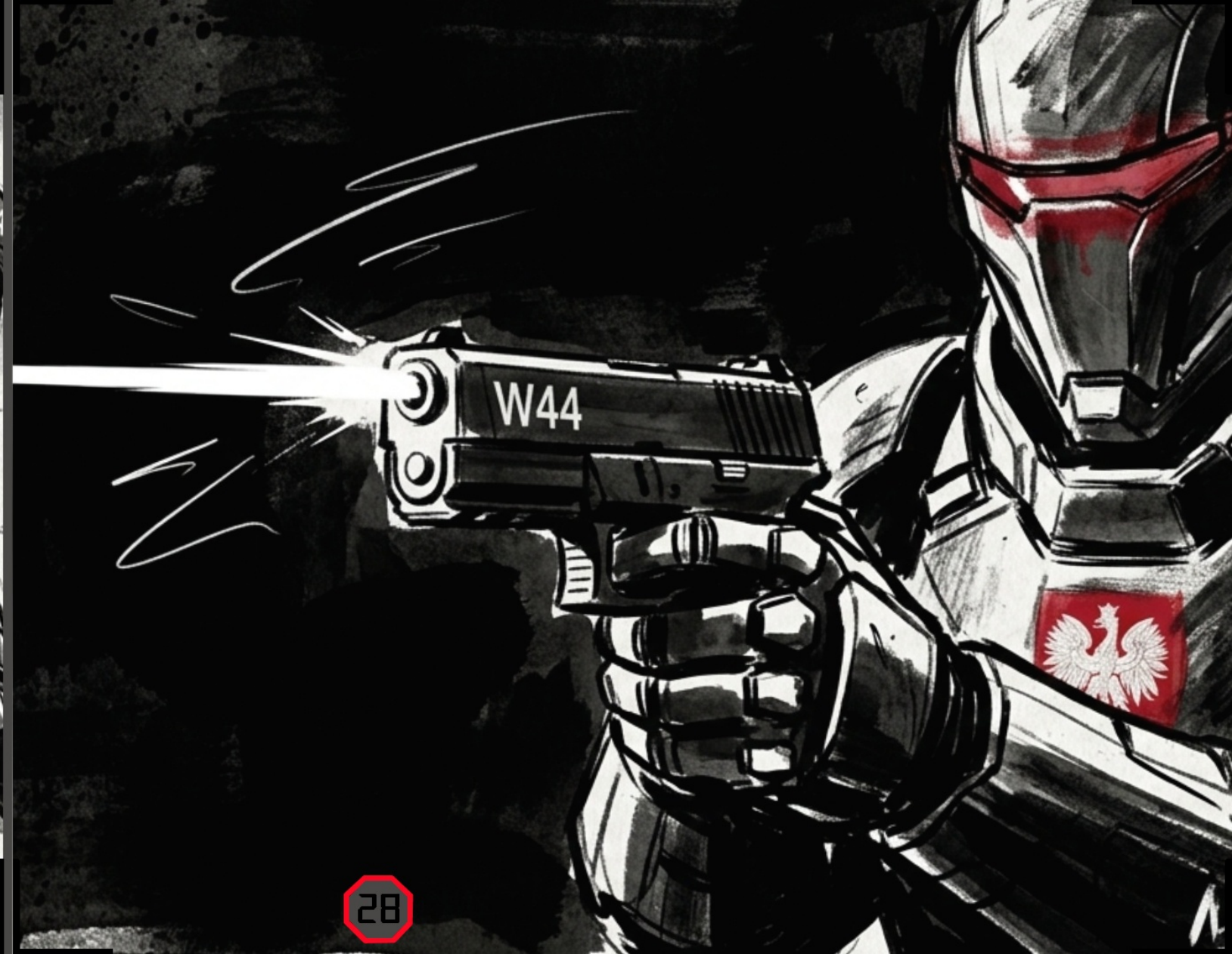

Sam swój los dziś tkam. Nie dacie rady zamknąć mnie w klatce z waszych kłamstw.

ВК-СССР

Mam plan...

ПЛЕННИКИ СЕДЬМОГО СЕКТОРА.
ВЫ — ПРЕДАТЕЛИ НОВОГО ПОРЯДКА.
ВАША ЦЕЛЬ — ТРУДОВОЙ ЛАГЕРЬ
НОМЕР ДЕВЯТЬ.

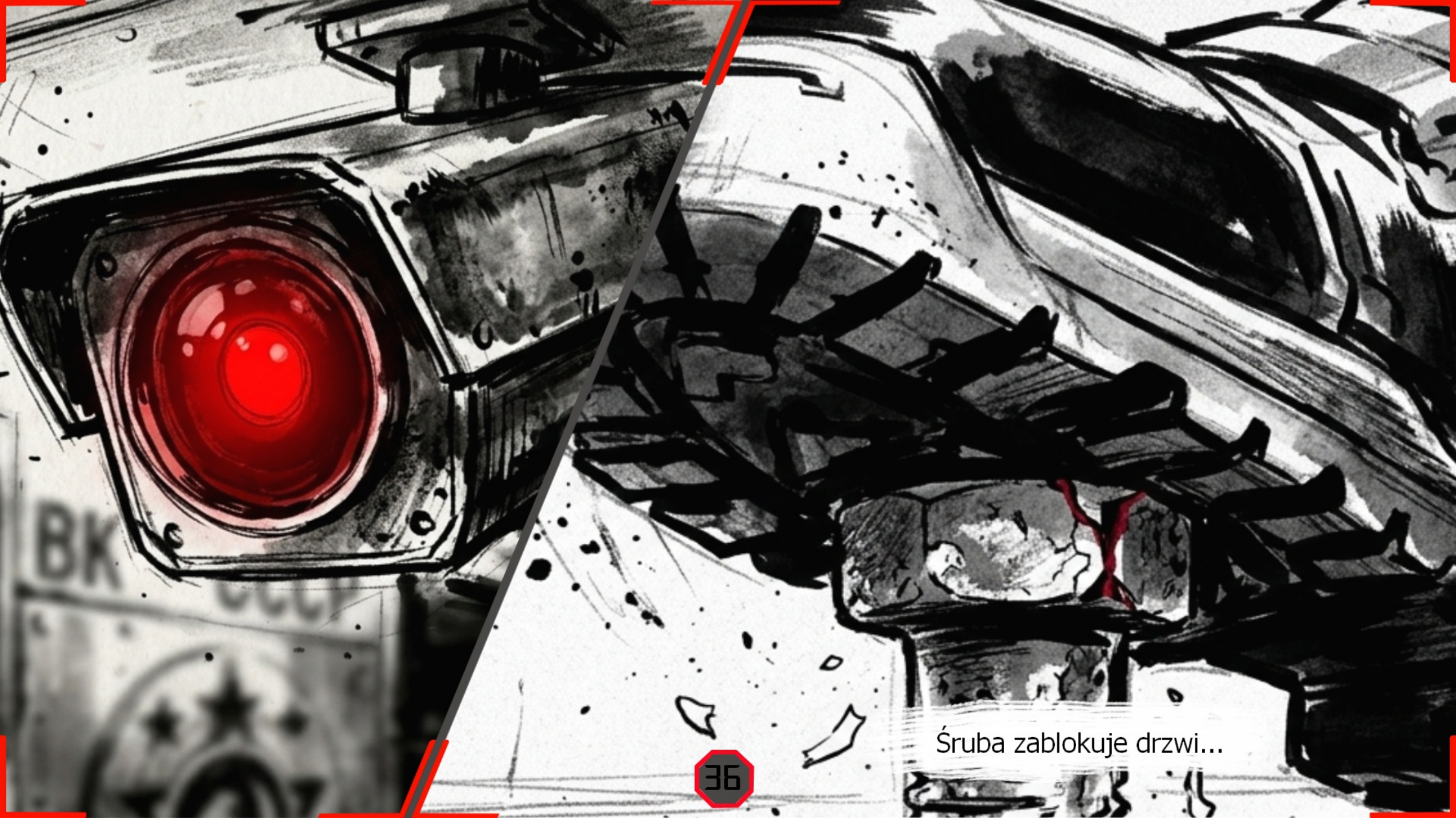

Kursk już blisko...

Ręce już wolne...

Śruba zablokuje drzwi...

Jesteśmy w ostatnim wagonie,
to nasza szansa.

...wybuch gdzieś w czołowej sekcji pociągu...

Teraz albo nigdy!

Brać broń ze zbrojowni na korytarzu!
Otworzyć pozostałe sekcje!

Każda moja ścieżka prowadzi nad urwiskiem.
Ale w tym ciągłym lęku... jestem wolny!

Wysadzili blokadę, posiąg rusza!

Transport rusza w drogę, bez nas... Partyzanci potrzebowali jedynie zdobyć amunicję, a my... mieliśmy fart...

Sam swój los dziś tkam. Może nas dogonią na rozstajach,
może zabiorą mundury... Ale nikt nie odbierze nam
pragnienia wolności!

Na motywach wiersza
Pawła Tomczuka "Ostatni nabój"

W rolach głównych
Wartownik 44: Jan Kłos

MOJE ŁZY

ART4FUN

Woda zalewa bunkier, wokół smród spalonej izolacji.
Świat na zewnątrz rozpada się, a mój cały wszechświat
skurczył się do tego miarowego szumu w słuchawkach.

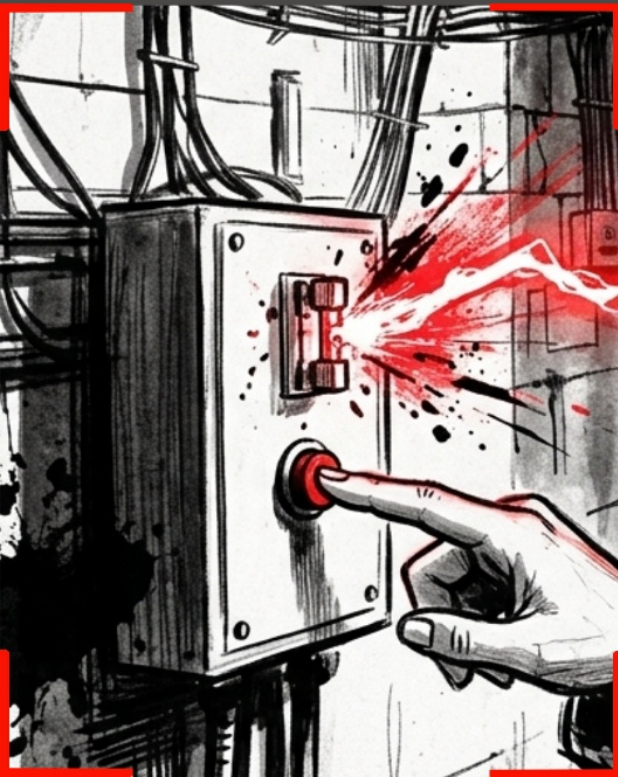
To nie przypadek...

Taśma jest zimna i szorstka. Cztery słowa wyplute przez
czytnik przed awarią: Wysadzić mosty w Puławach.
Tyle zostało z rozkazu Jana.

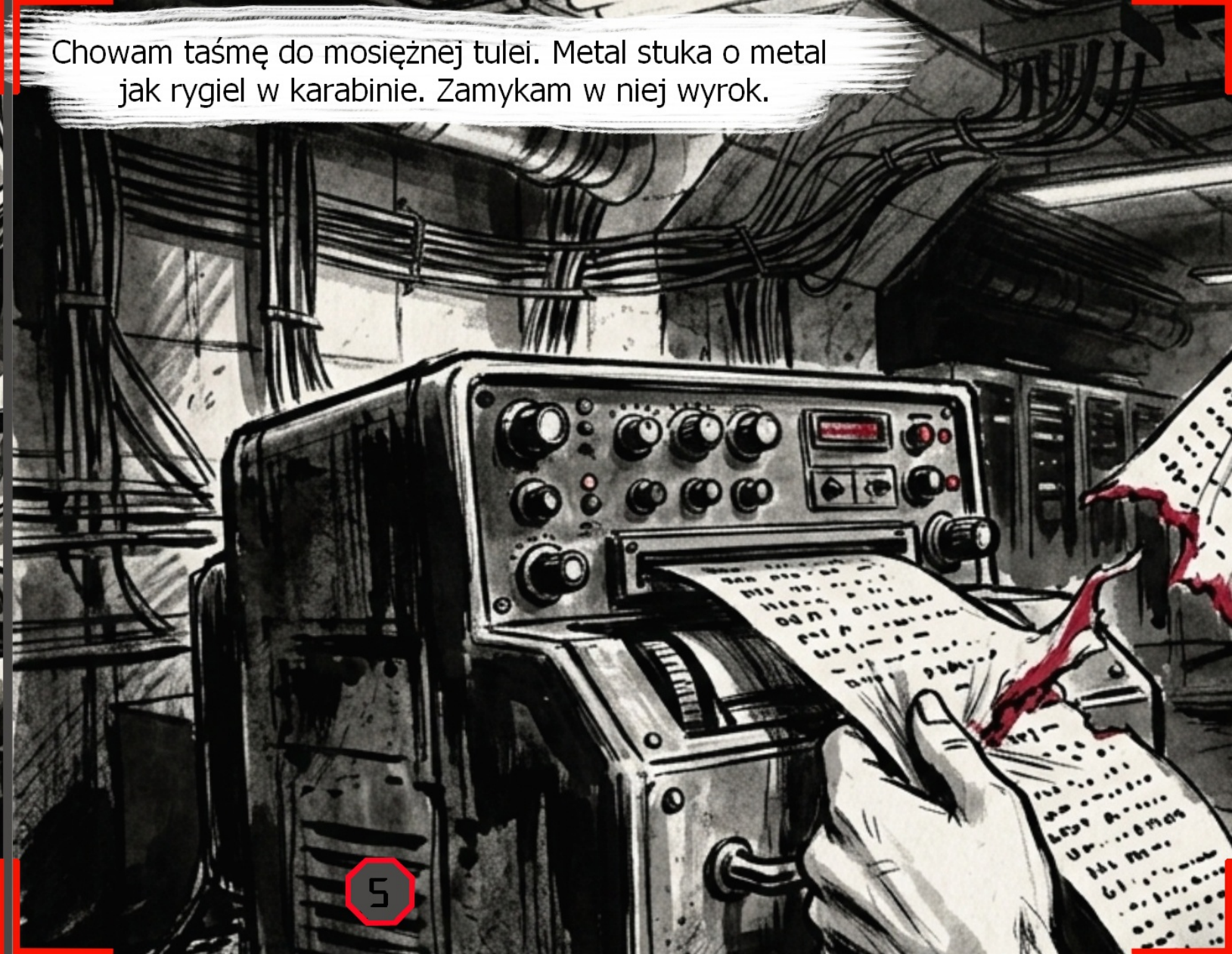

Nie napisał Kocham cię. Nie napisał Żegnaj. Nadał tylko to,
co musi zostać zrobione, zanim mgła całkowicie opadnie nad rzeką.

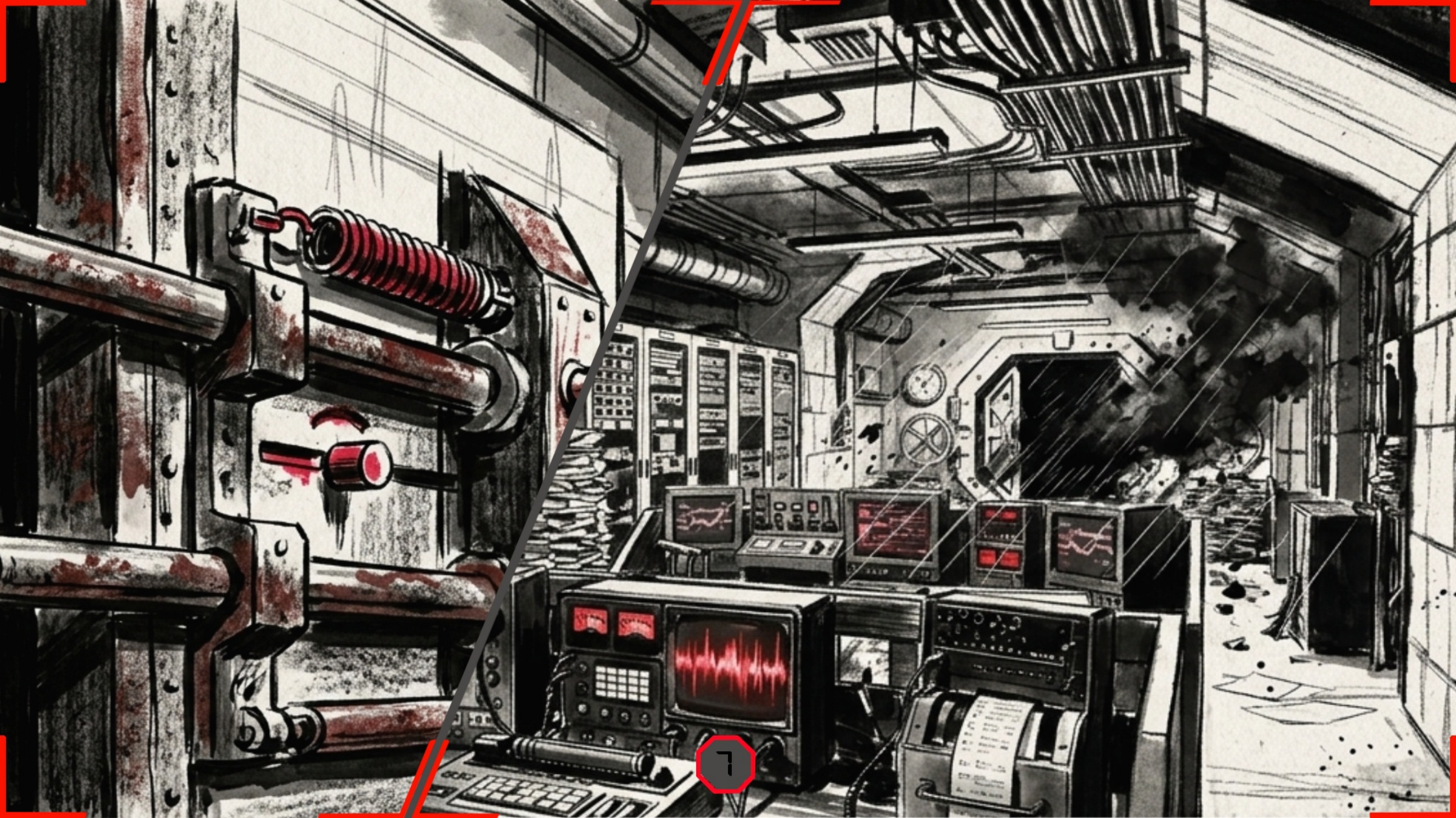

Chowam taśmę do mosiężnej tulei. Metal stuka o metal
jak rygiel w karabinie. Zamykam w niej wyrok.

Dwa kilometry podziemnymi
korytarzami i deszczowymi
ulicami do Bunkra Beta.
Dwa kilometry dzielące
wyrok od jego wykonania.

Warszawa oddycha spalinami i wilgocią.

Cicho tu. Aż za cicho. Kiedyś ulica tętniąca życiem, teraz zasieki i gruz.

51°29'16" N, 21°52'38" E - ostatni twój komunikat..

Krok za krokiem. Nie biegnę, jeszcze, a w głowie tętni mi cała wiadomość:
Jeśli za dwa dni nie wyślę potwierdzenia... BEZWGLĘDNIIE zniszczcie mosty.
Dwa dni minęły 15 minut temu.

Woda pod butami rozbryzguje się bezgłośnie.
Targają mną sprzeczności, które chcą rozerwać mi płuca.

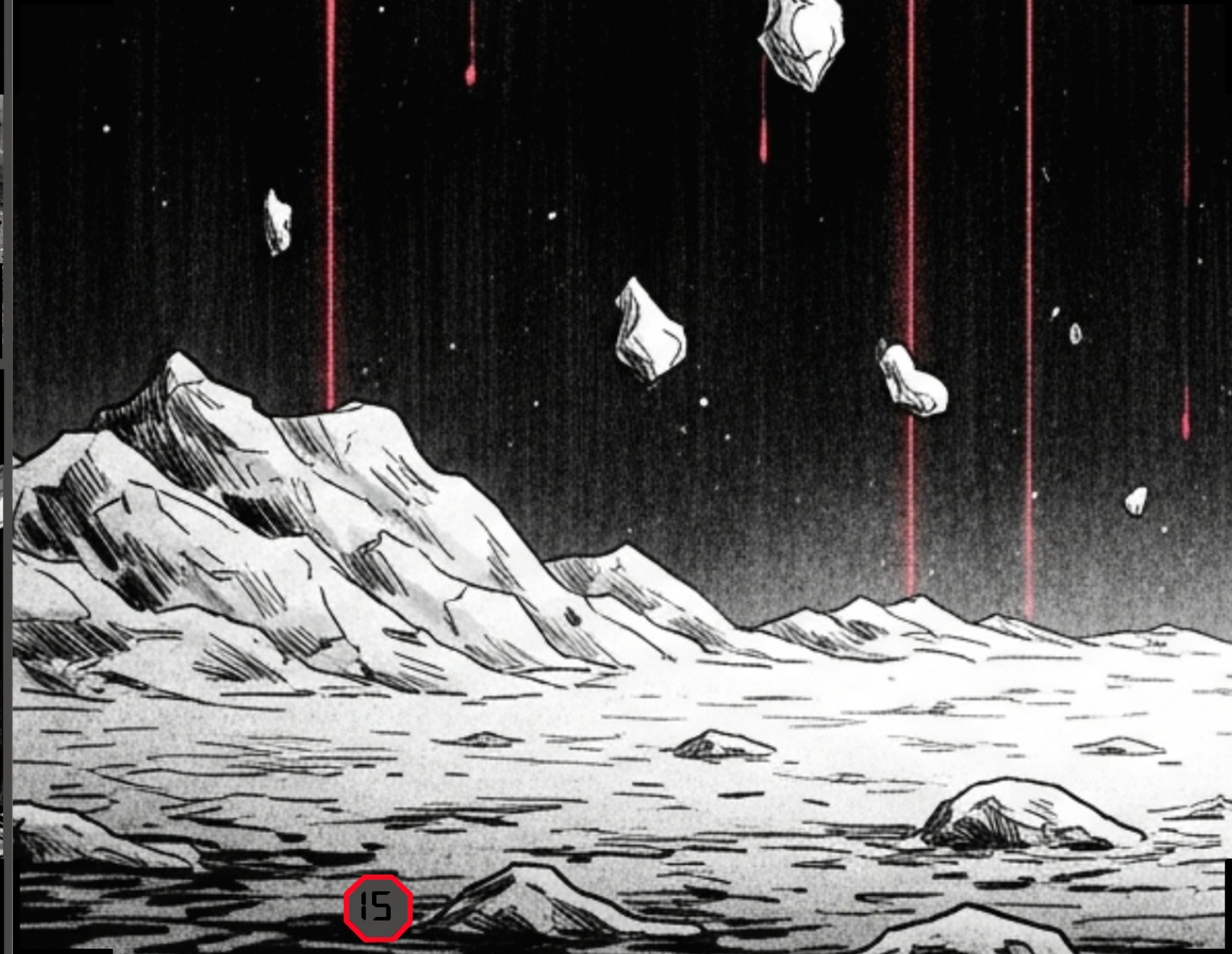
Czy już nie jest za późno? Może tylko stracili
radio i przeprawa jest bezpieczna?

Procedury, zawsze procedury.

Zwykłe, tchórzliwe złudzenie, że tuleja zmieni rzeczywistość.
Znam Jana. Znam jego ludzi. Będą walczyć do końca.
Wycofają się dopiero, gdy mosty zostaną zniszczone.

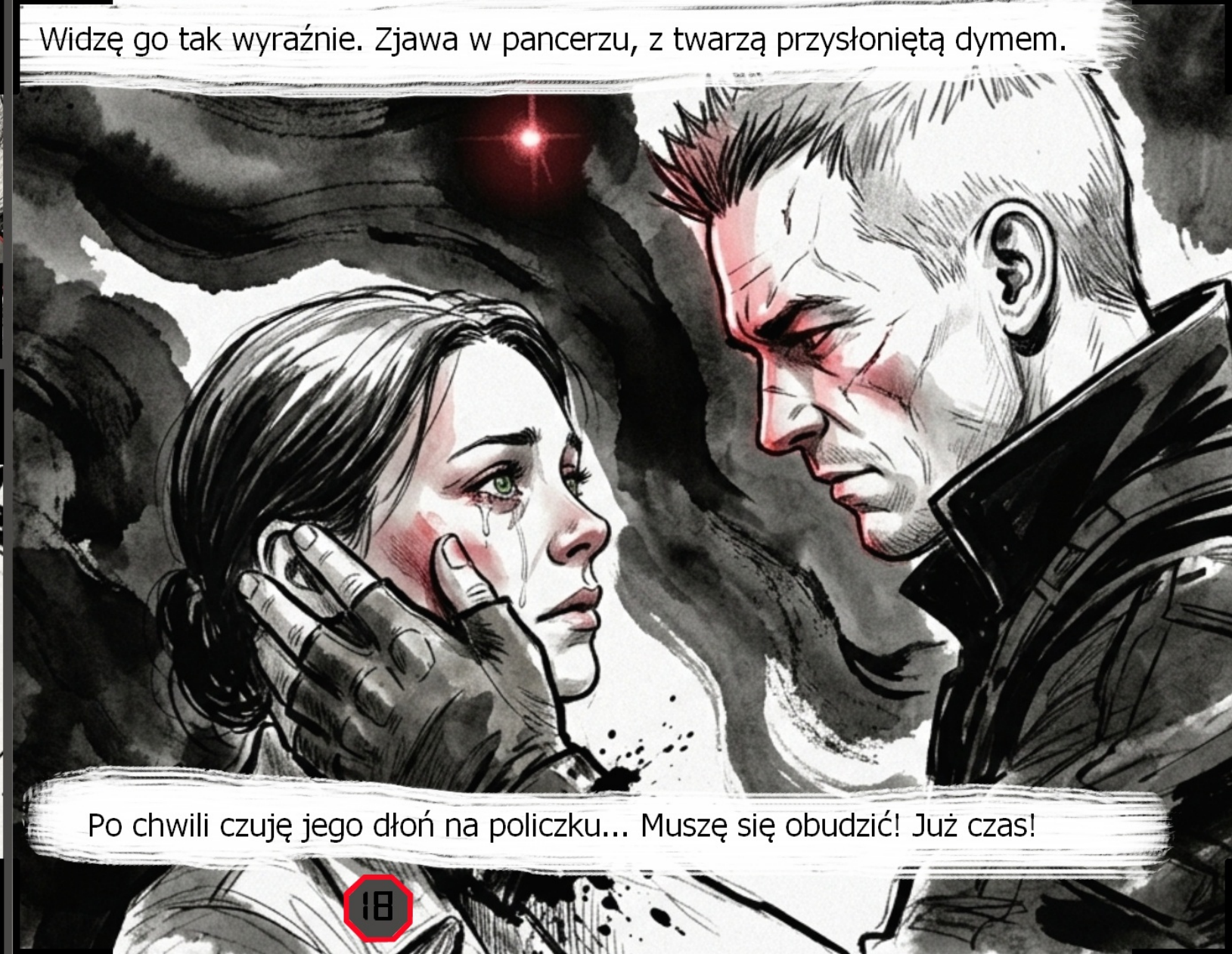
Będą walczyć w tych okopach do ostatniego naboju.
A bez zniszczonych mostów wróg przejdzie po ich
ciałach na zachodni brzeg Wisły.
Ich poświęcenie pójdzie na marne.
Chyba straciłam przytomność...

Ciemność wokół mnie pachnie ozonem i spaloną ziemią.
Dron zostawił minę na mojej drodze?

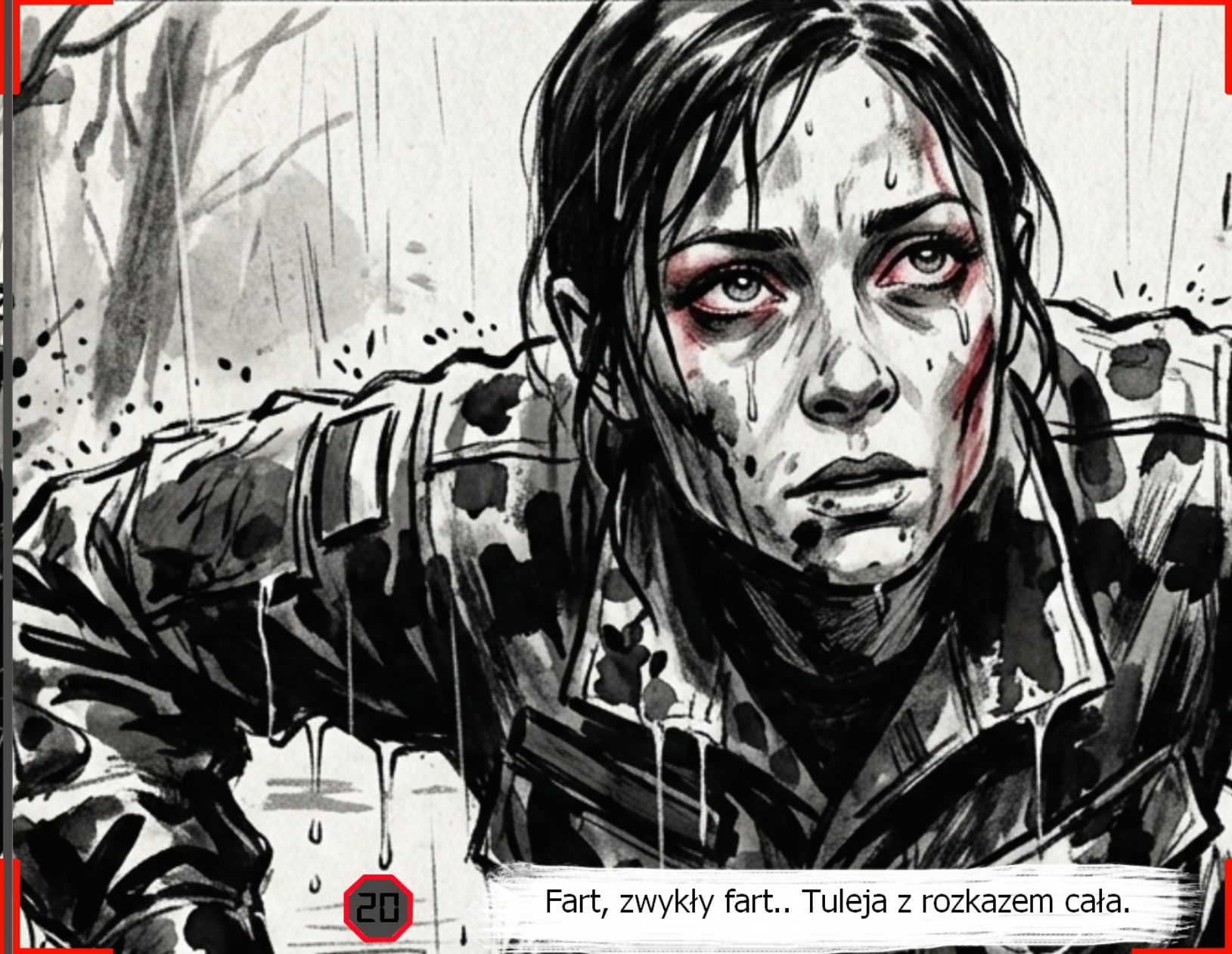
Widzę go tak wyraźnie. Zjawia w pancerzu, z twarzą przysłoniętą dymem.

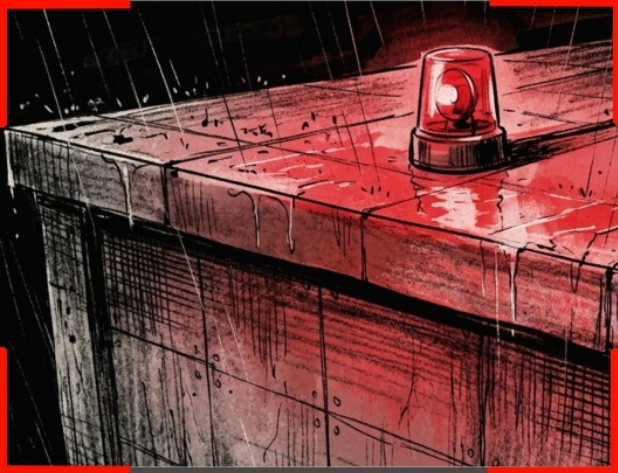

Po chwili czuję jego dłoń na policzku... Muszę się obudzić! Już czas!

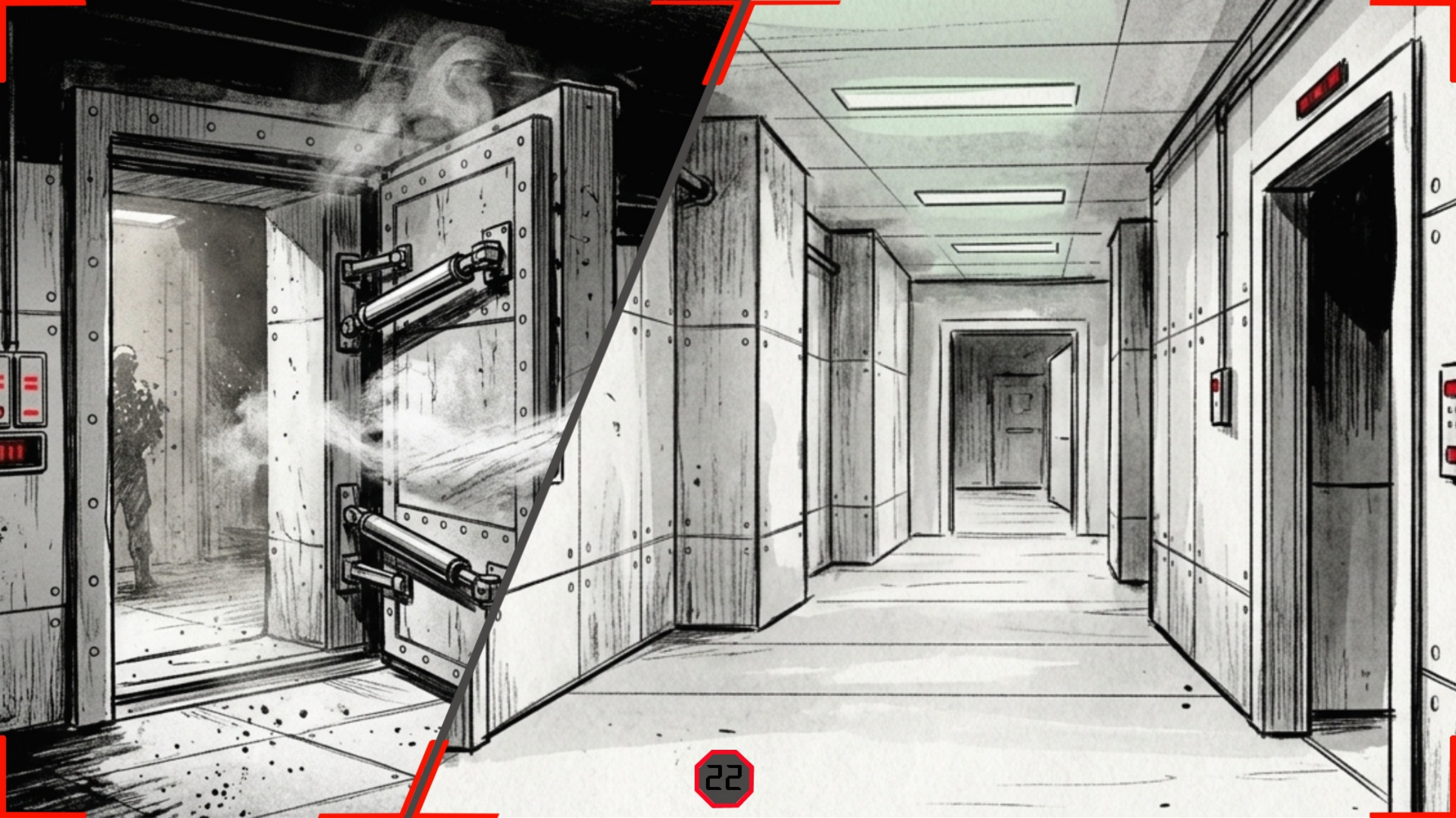

Zaopatrzenie nie dotrze – słyszę jego głos. On wiedział to od samego początku.

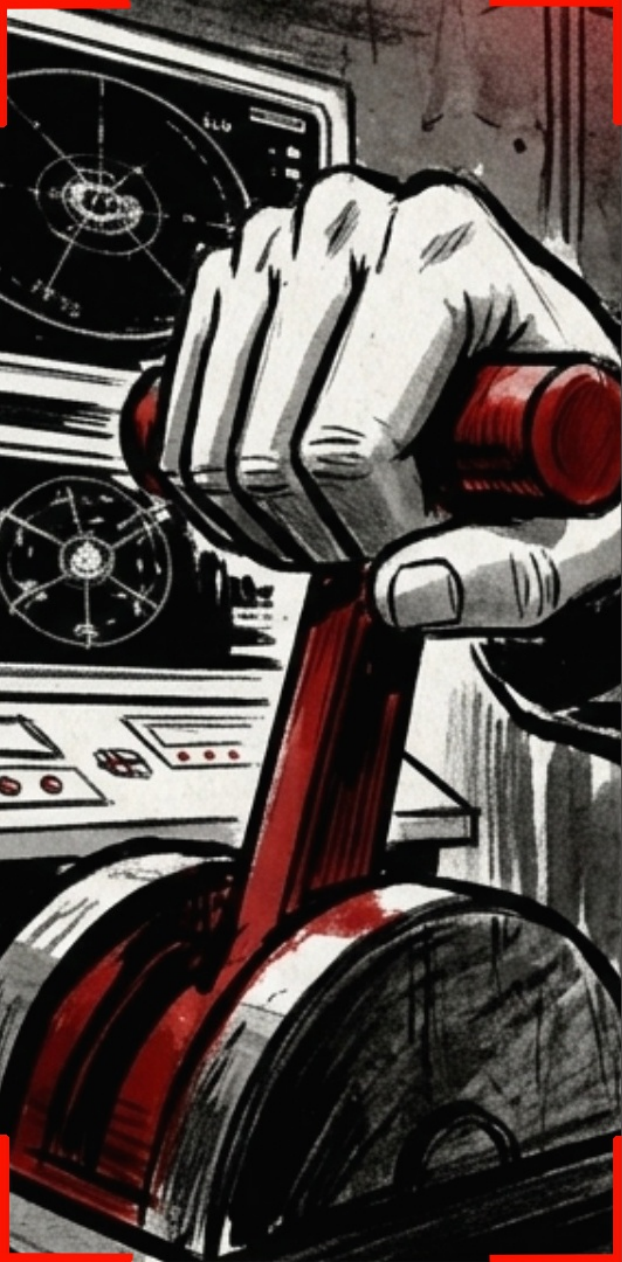
Primary Orientation on Undermining Forward Node Elements — East
Dostarczyłam wytyczne, współrzędne...
45 minut po czasie...

Rozkaz potwierdzony. Moje dłonie już nie drżą...
Kody przyjęte. Słowa zmieniają się w cyfry. Cyfry w trajektorię lotu.

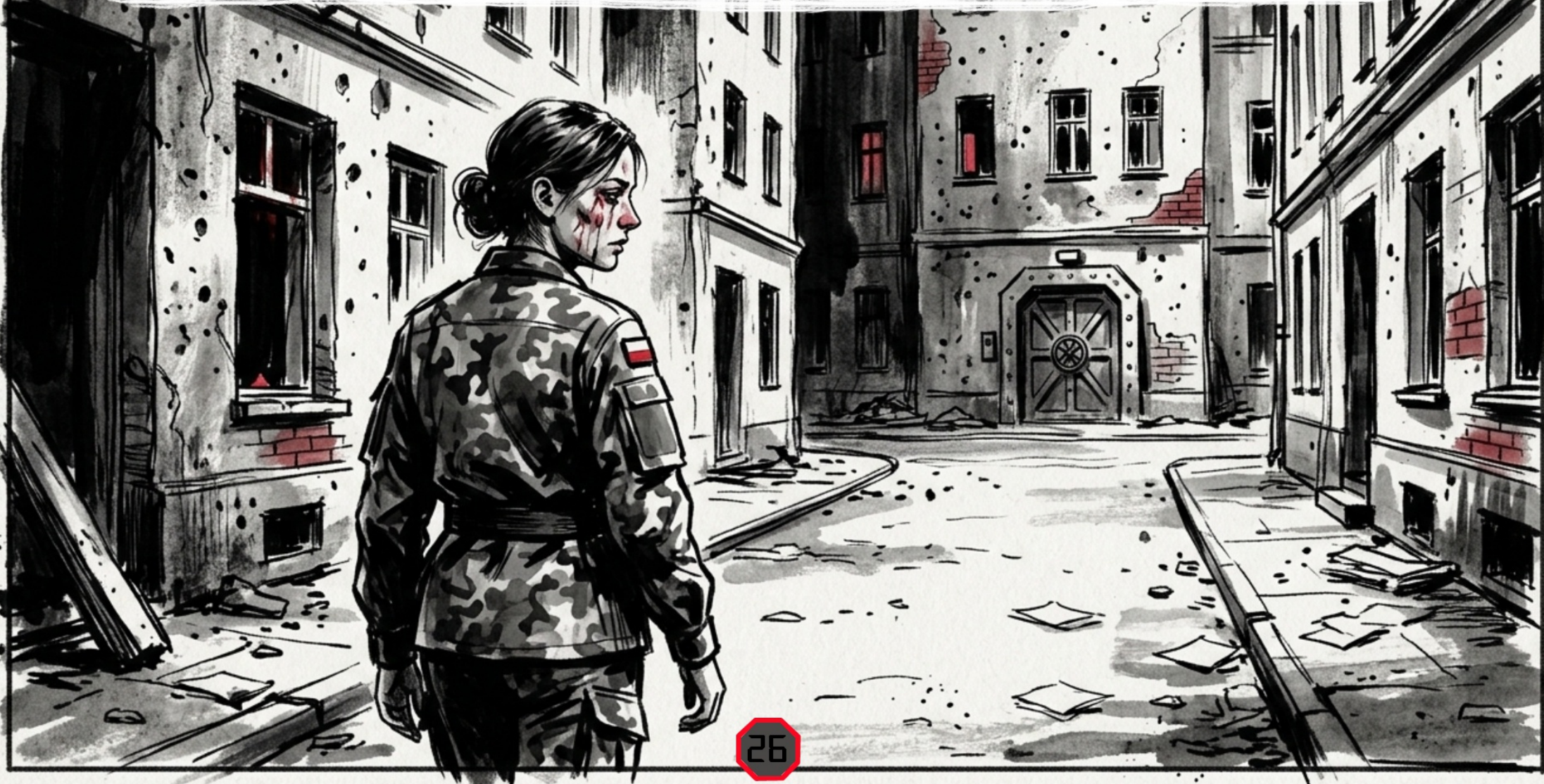

Cichy klik przekaźnika. Żadnych krzyków, żadnego heroizmu.
Zwykła, biurokratyczna procedura wojskowa, która właśnie
zamordowała moją przyszłość.

Zrobiłam to. Dla większego dobra - a mogła mnie ta mina zabić... i bylibyśmy już razem...

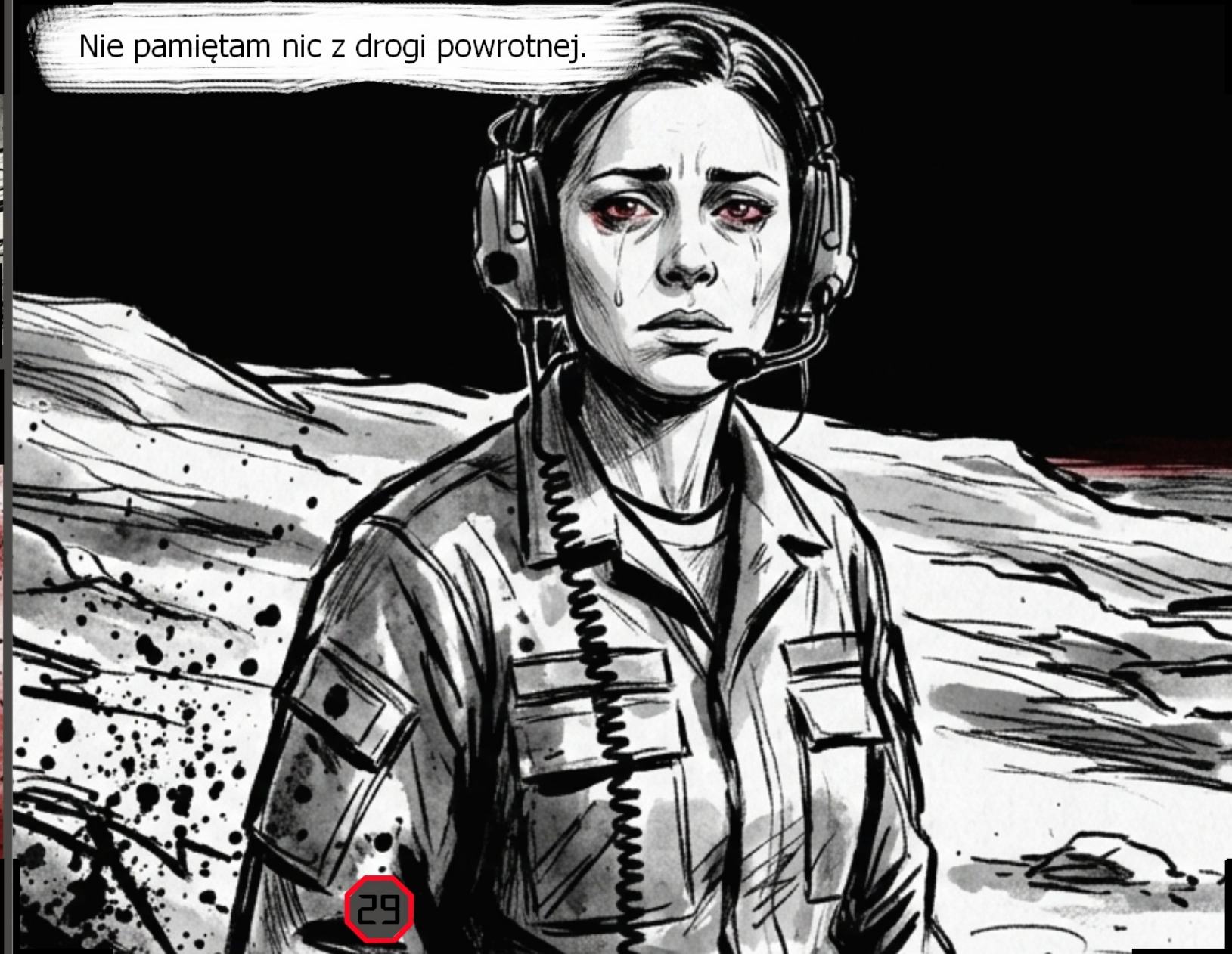

Nie pamiętam nic z drogi powrotnej.

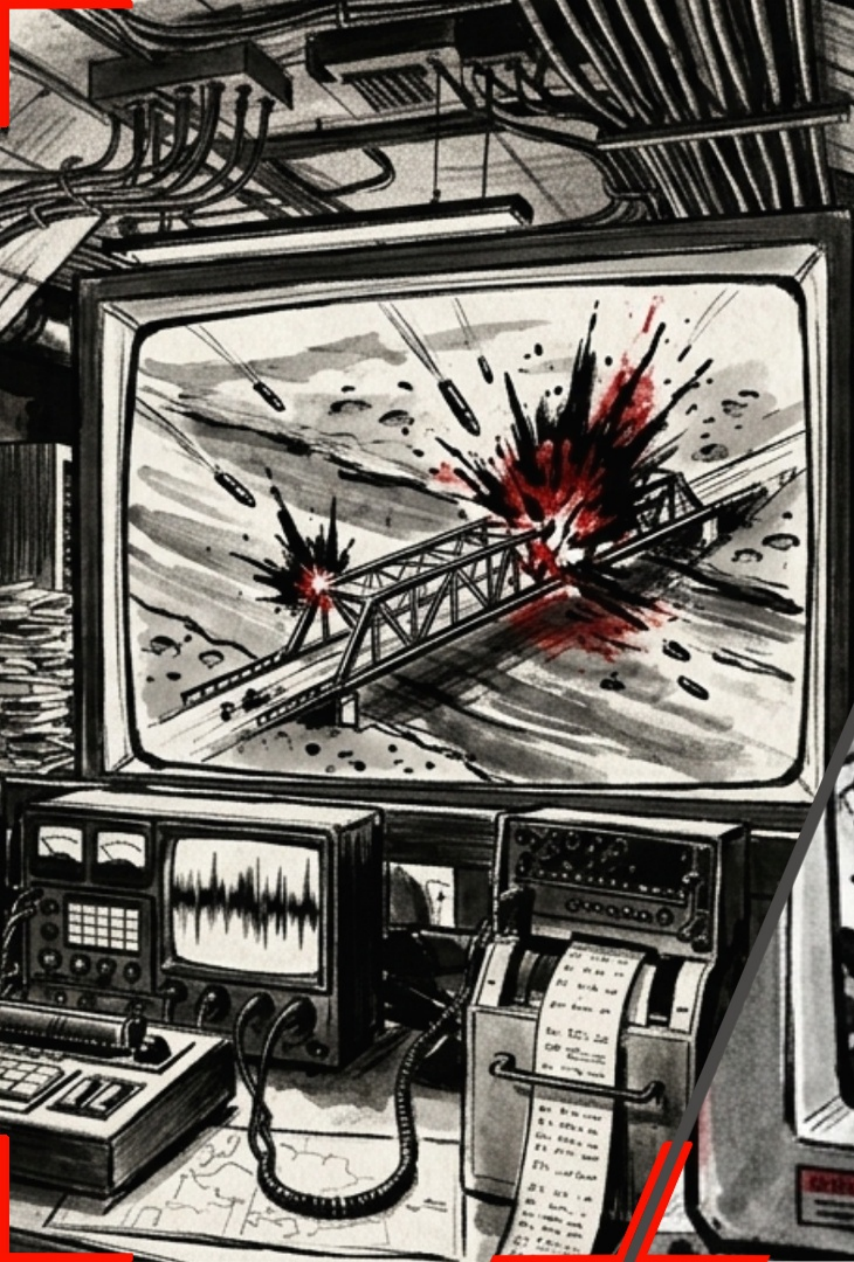

Ostatnie spojrzenie w dal i wracam do swojego bunkra.
Ekipy pracują w milczeniu, usuwają wodę z korytarzy.
Życie toczy się dalej, jakby nic się nie stało.

Przeszukuję nagrania z ostatniej godziny...

Wschodni brzeg jest odcięty. Nikt stamtąd nie wróci.
7 - PUS - Niemożliwe stało się faktem.
STATUS: COLLAPSED

Przyjęłam. Bez odbioru.

"Zaopatrzenie nie dotrze". To nie była rezygnacja.
To był jego plan, by kupić nam czas...

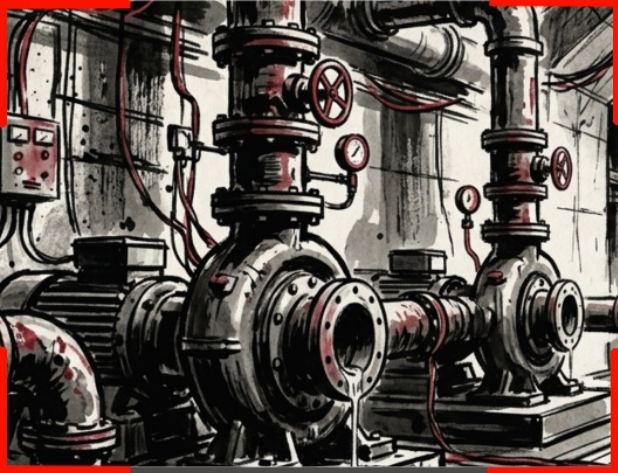

Dotykam szklanej ramki. Zdjęcie z czasów, gdy niebo nad Warszawą nie było jeszcze czarne od sadzy.

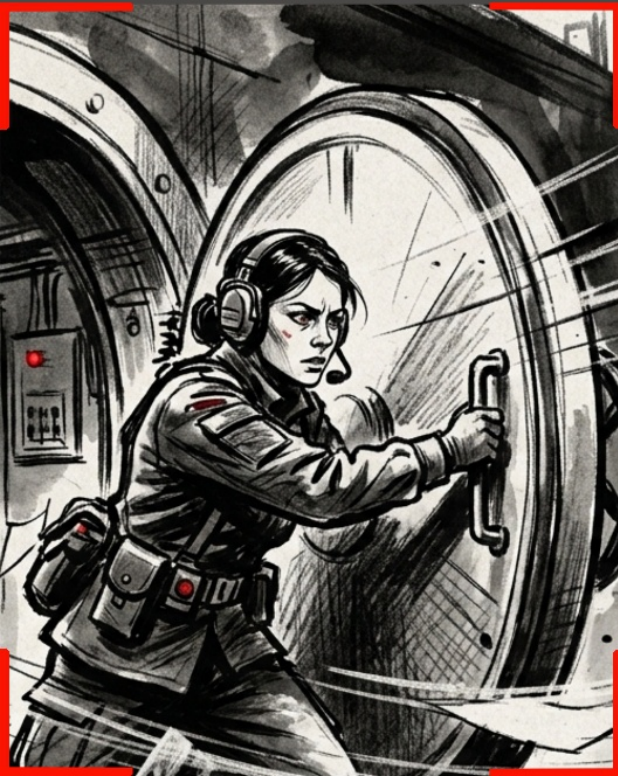

Wystarczy tylko zamknąć oczy...

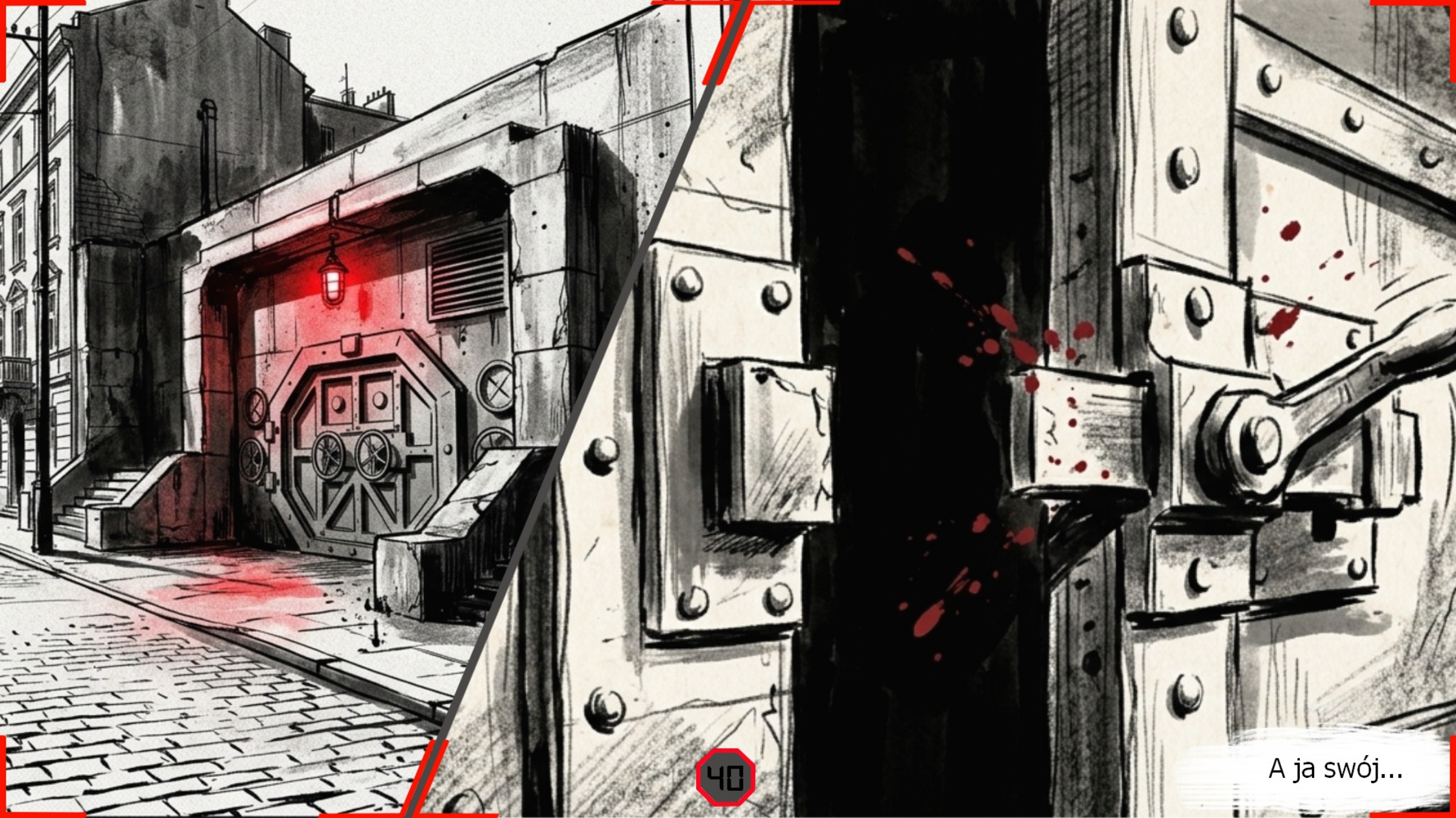

Nadchodzi świt. Pierwsze światło od tygodni.

Nie ma we mnie żalu. Jest tylko cichy,
zimny spokój. Jan wykonał swój obowiązek.

Na motywach wiersza
Pawła Tomczuka "Moje łyzy"

W rolach głównych
Telegrafistka 28: Julia Kłos
Wartownik 44: Jan Kłos

SZTANDAR

ART4FUN

Dasz radę, młody!

2

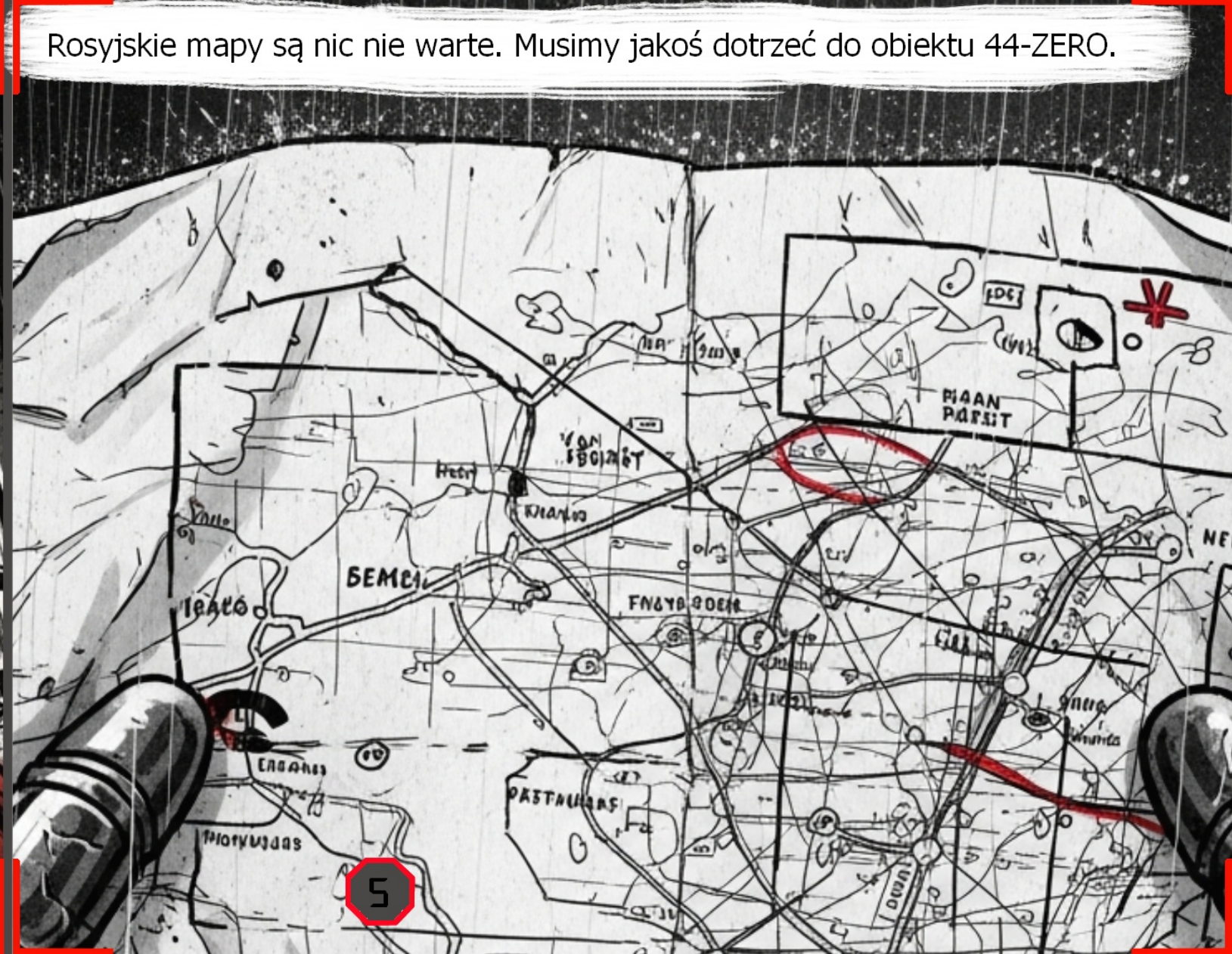
Transport rozbity, ciekawe co jest w skrzyniach?

Ruszamy!

Rosyjskie mapy są nic nie warte. Musimy jakoś dotrzeć do obiektu 44-ZERO.

Partyzanci mówili, że siły
wroga prą na zachód.

Zatem wtopimy się w tłum.

Wejdziemy prosto
pod ich lufy.

Przeładować! Odbezpieczyć!

Na szczęście panczerze nadal odbierają komunikaty z dronów.

Nie wychylać się!

СКАНИРОВАНИЕ ЗОНЫ

Silnik uruchomiony, sygnału brak. W sumie to dobrze...

Julia nie odpowiadała... Nikt już tam nie odpowiadał.

Do granicy daleko, a paliwa coraz mniej.

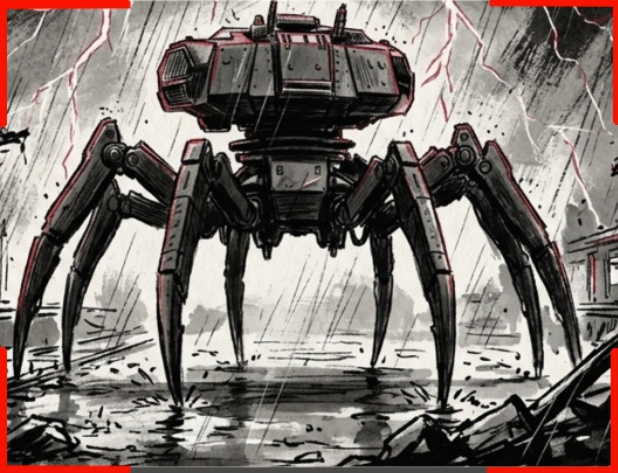
Koniec paliwa!

Przekroczyliśmy granicę...

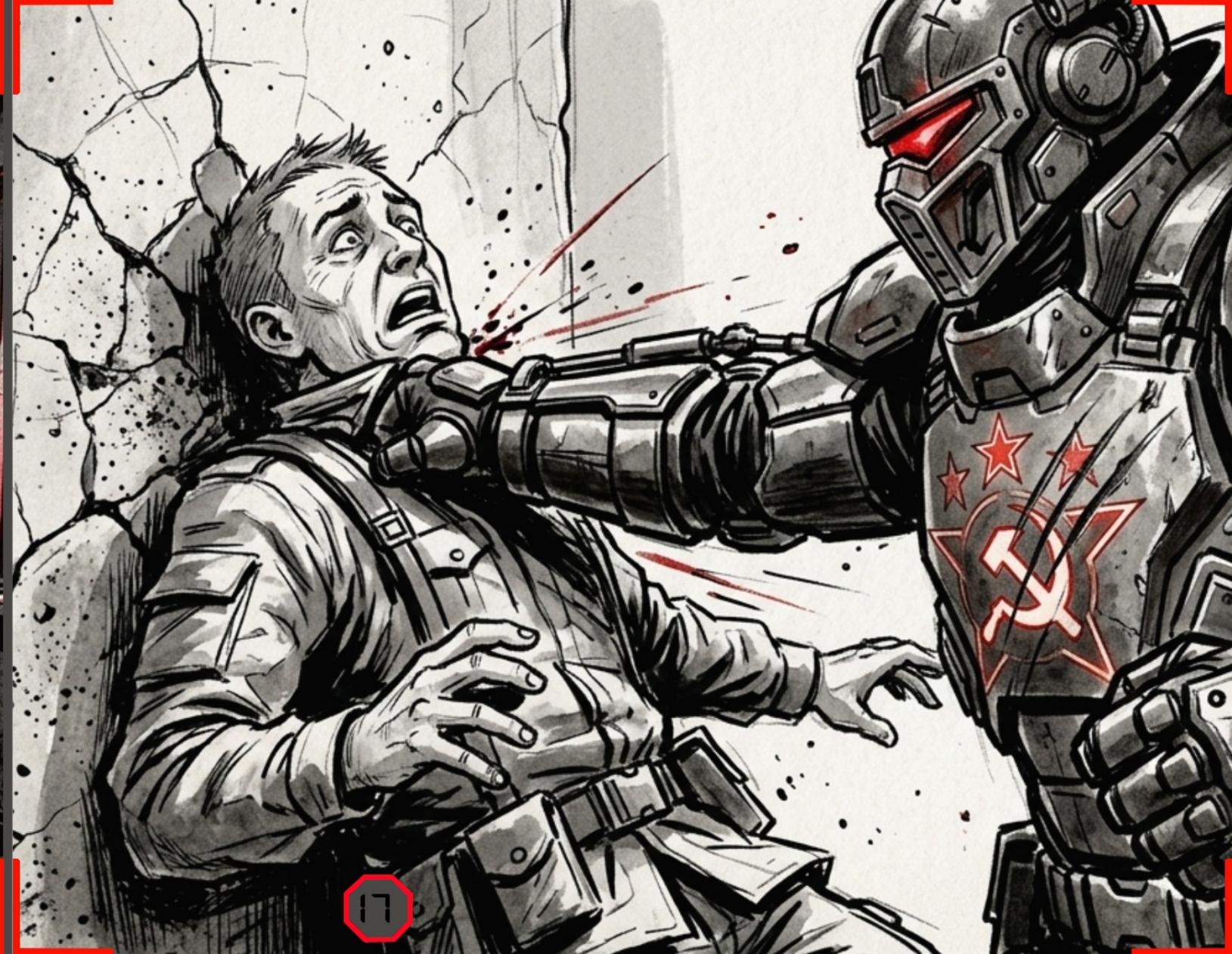

Ogień zaporowy!

Udało się go spowolnić...

Dostałem!

Dziś nie
szósty grudnia!
Wstawaj, Młody!

Przeliczyć kaprału.
Podzielić równo!

Młodemu nie dawać granatów.

Chwila ciszy, przed drogą.

Nie robimy tego dlatego,
że mamy jakąś szansę...
Młody.

Wygląda na to, że Julia wysadziła Most 4-B.
Zuch dziewczyna.

Półtora kilometra do...
51°29'16" N, 21°52'38" E

24

SEKTOR 4-X / BASTION S.Z.T.A.N.D.A.R.

Zachować czujność, już blisko!

Młody! Wskakuj i wyłącz DETONa.

Zrobione!
Teren czysty!

Pancerze zabezpieczone, teraz tylko nadać potwierdzenie...

AUTORYZACJA: S.Z.T.A.N.D.A.R.

LINKING...
ACCESSING SECTOR
ENCRYPTION: 110

PROBA 1...

BŁĄD TRANSMISJI

Ku chwale Ojczyzny!
Prototypy zabezpieczone...

Słyszać ich kroki, są nad nami...

Ostatnie magazynki.

Dajcie im podejść...

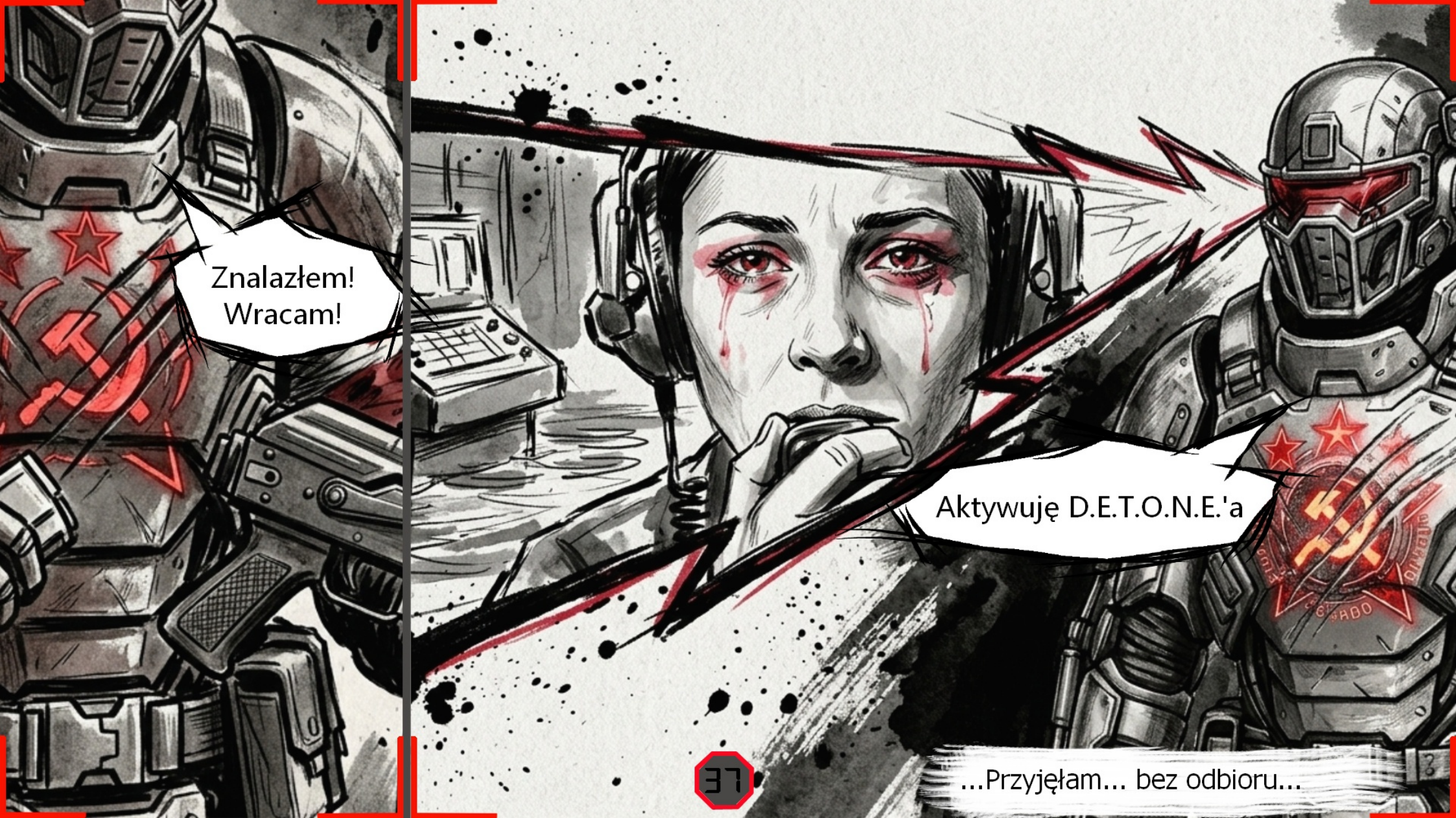

Noc za nami, świt przed nami!

Młody, doskocz do trupów
i pozbieraj co się da!

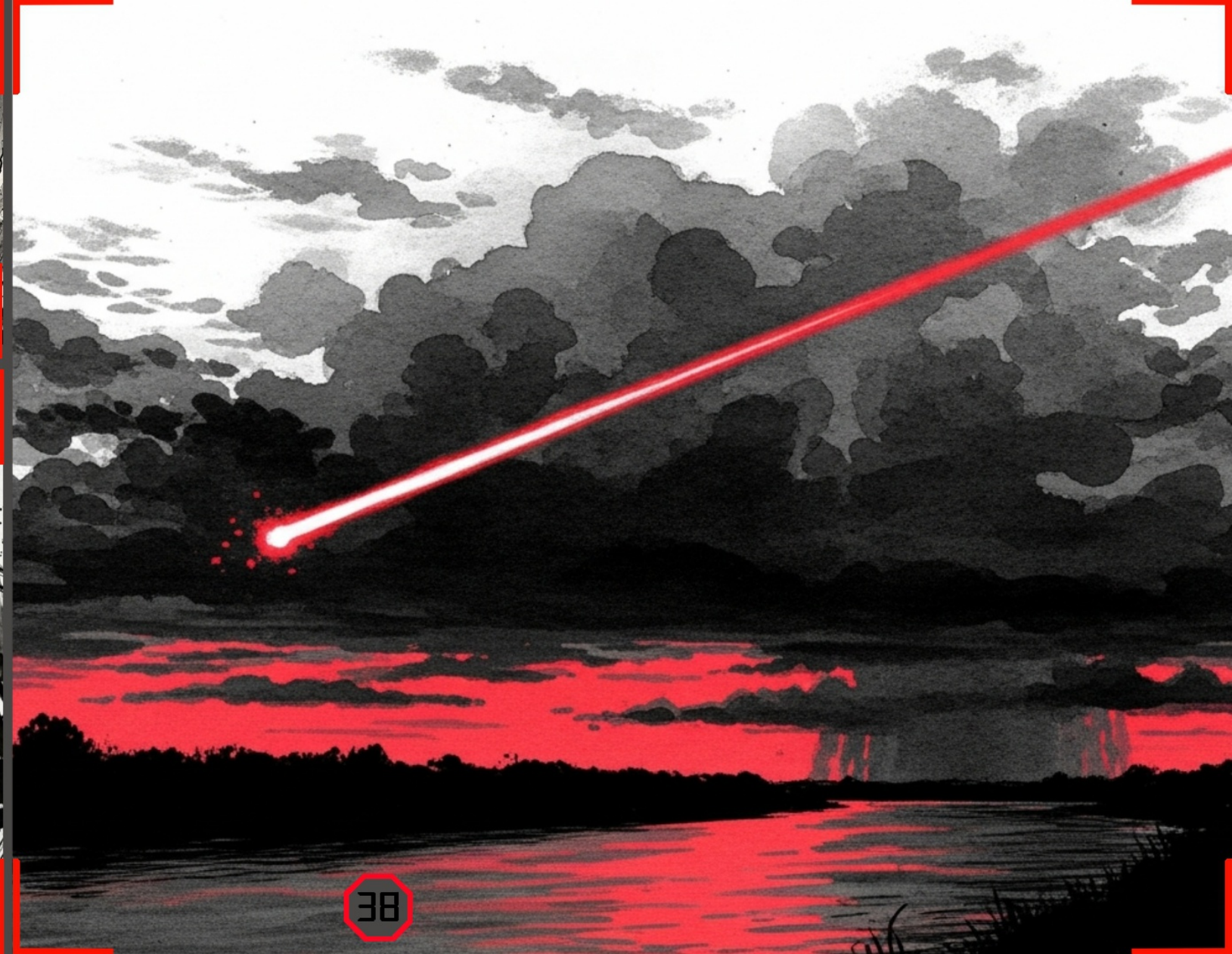
Znalazłem!
Wracam!

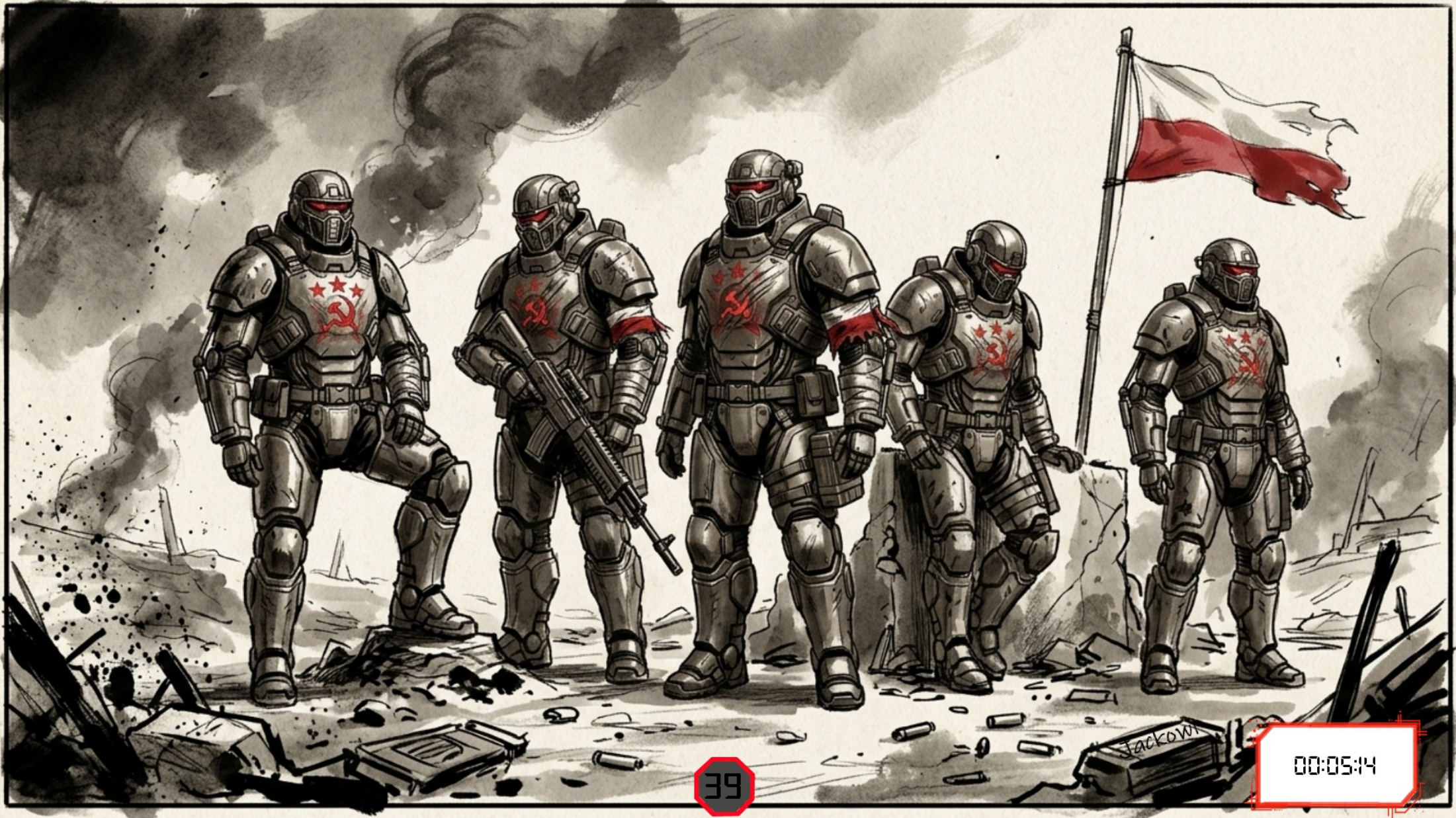
Aktywuję D.E.T.O.N.E.'a

...Przyjęłam... bez odbioru...

Jeszcze chwila panowie...

W rolach głównych
Wartownik 44: Jan Kłós
Oddział W

Na motywach wiersza
Pawła Tomczuka "Orzeł biały na sztandarze"

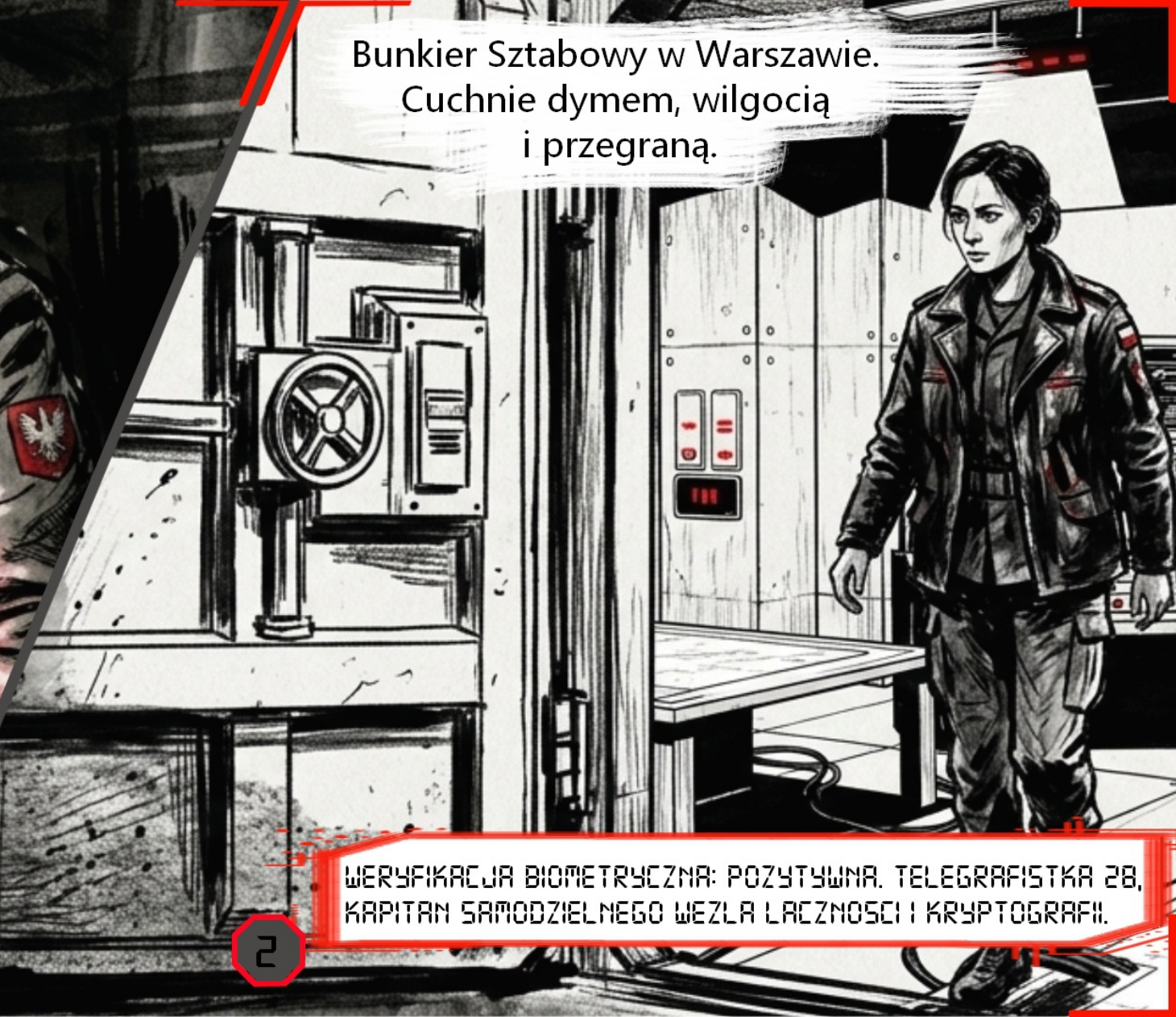

OPERACJA WRÓBEL ART4FUN

Bunkier Sztabowy w Warszawie.
Cuchnie dymem, wilgocią
i przegraną.

WERYFIKACJA BIOMETRYCZNA: POZYTYWNA. TELEGRAFISTKA 28,
KAPITAN SAMODZIELNEGO WĘZŁA ŁĄCZNOŚCI I KRYPTOGRAFII.

Panie generale,
melduję się z Bunkra Alfa.
Czy mogę mówić otwarcie?

Mów, Kapitanie.

Tato... od kiedy
zostawiamy swoich?

Węzeł w Sektorze 4-X odnotował autoryzację.
DETON został zresetowany i ponownie uzbrojony
kluczem Oddziału W. Ktoś tam nadal żyje.

Mosty leżą na dnie rzeki. Droga
lądowa nie istnieje. Wysłanie tam ludzi to
marnotrawstwo zasobów.

Daj mi jednego WROBLA
a sprowadzę ich.

Warszawa tonie w mroku, a dowódcy liczą straty w tabelach.
Nie zostawię naszych ludzi w tym bagnie.

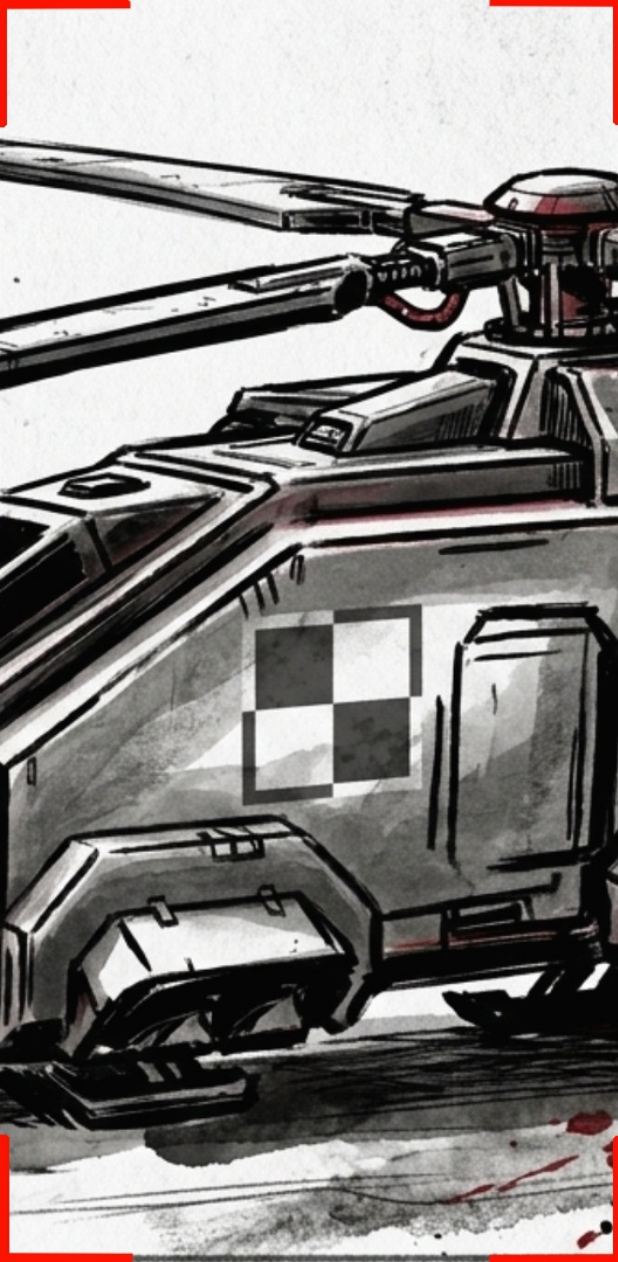

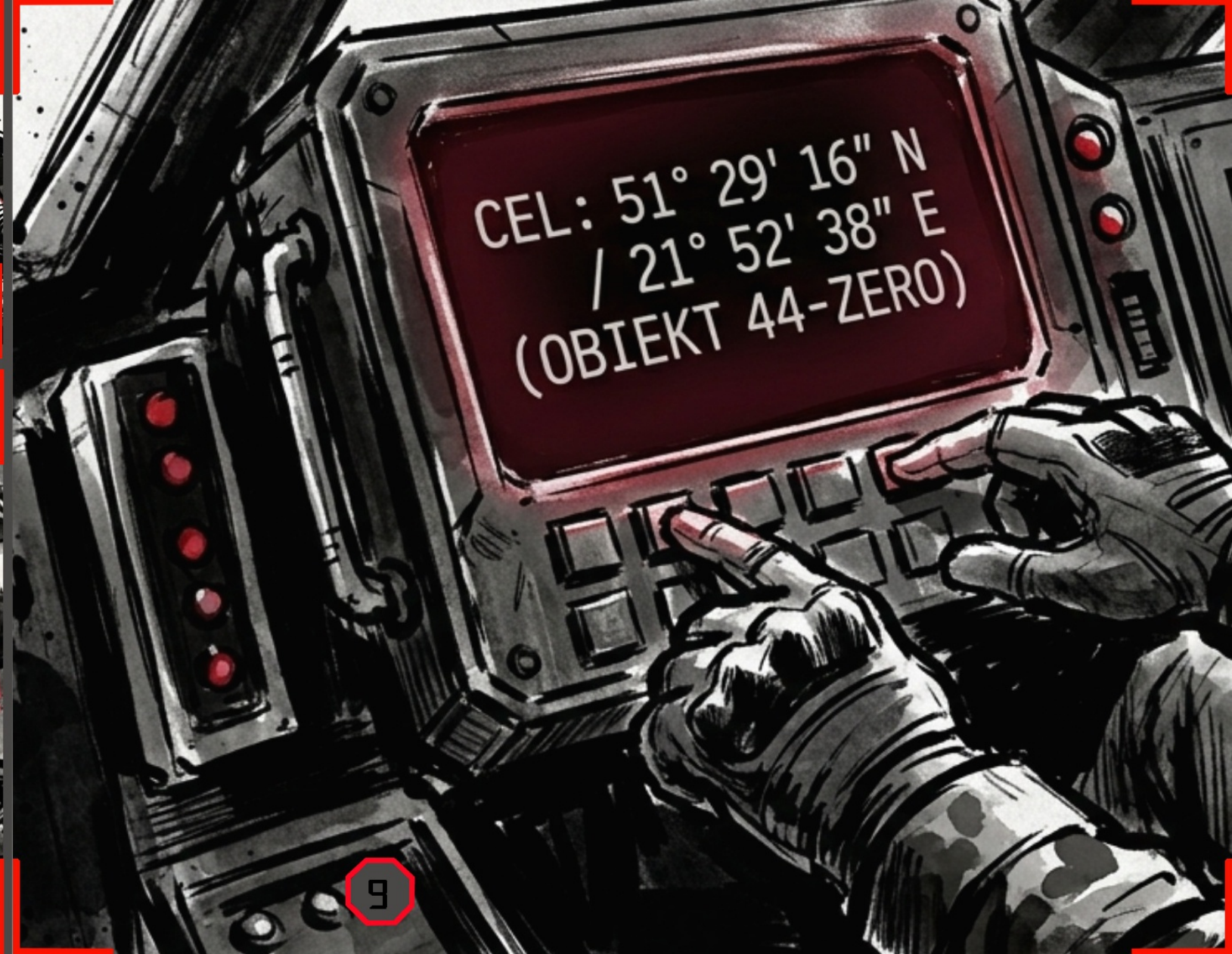
Autoryzuję: Hangar 09.
Kanał serwisowy pod Cytadelą.
O 05:30 wróg zamknie pierścień
przeciwlotniczy.
Masz mało czasu.

HANGAR 09

WROBEL. Ostatnia "sprawna" maszyna głębokiej infiltracji.

10

TRASA ZABLOKOWANA. WYMAGANY LOT KONTUROWY.

Piętnaście metrów nad korytem Wisły. Jeśli Jan jeszcze oddycha, wyrwę go z tego piekła.

WROBEL
ACTIVE SENSORS

NVD-GAUSS
ALT: 150m
RANGE: 400m

NVD-GAUSS
RANGE: 400m

ALT: 150m
RANGE: 400m

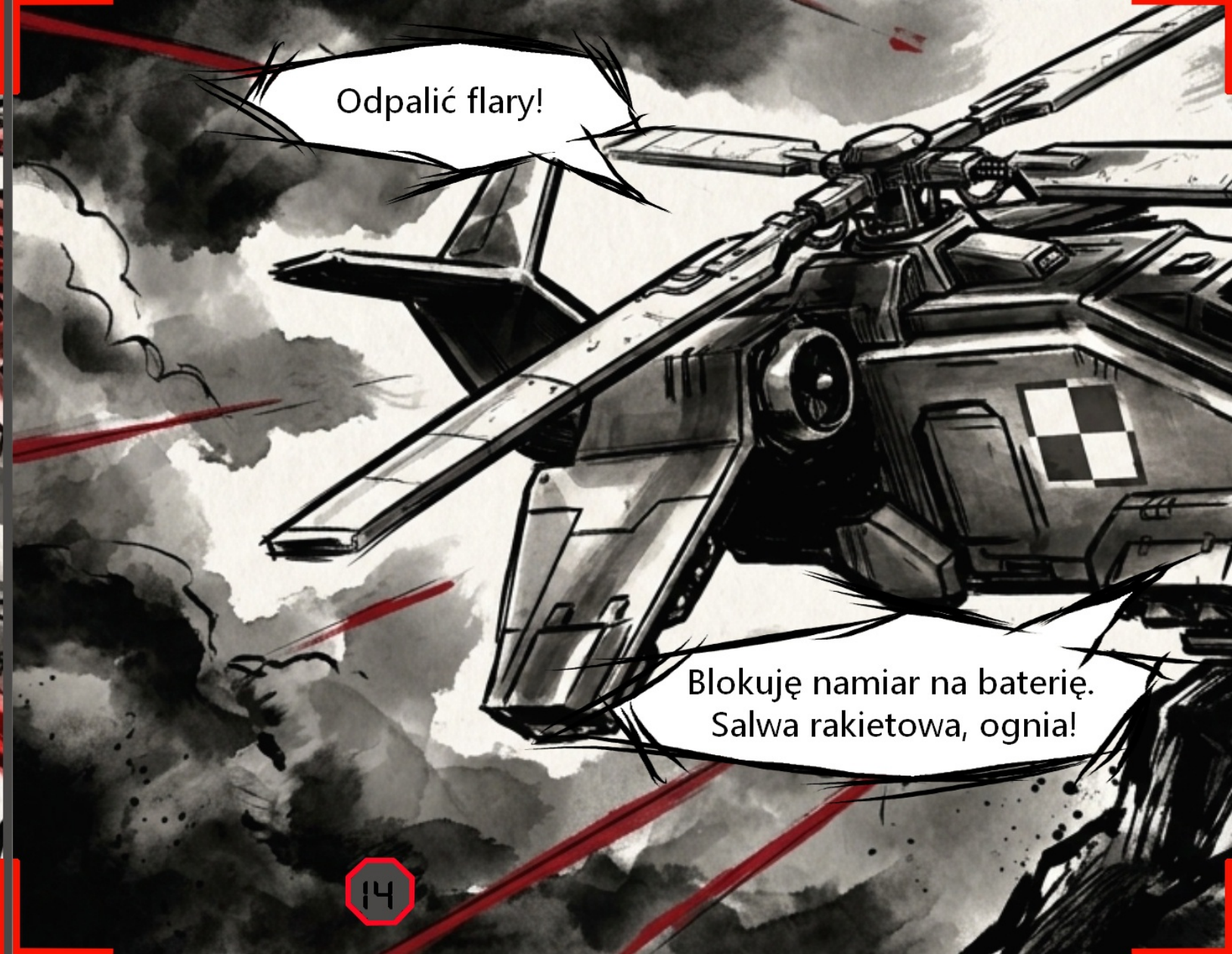
NVD
ENGAGED

13

ALARM: BATERIA PL WROGA AKTYWNA.

Odpalić flary!

Blokuję namiar na baterię.
Salwa rakietowa, ognia!

Pani Kapitan. Jedno podejście.
Drugiej szansy nie będzie.

Tu WROBEL-1 do Oddziału W.
Schodzimy do was!

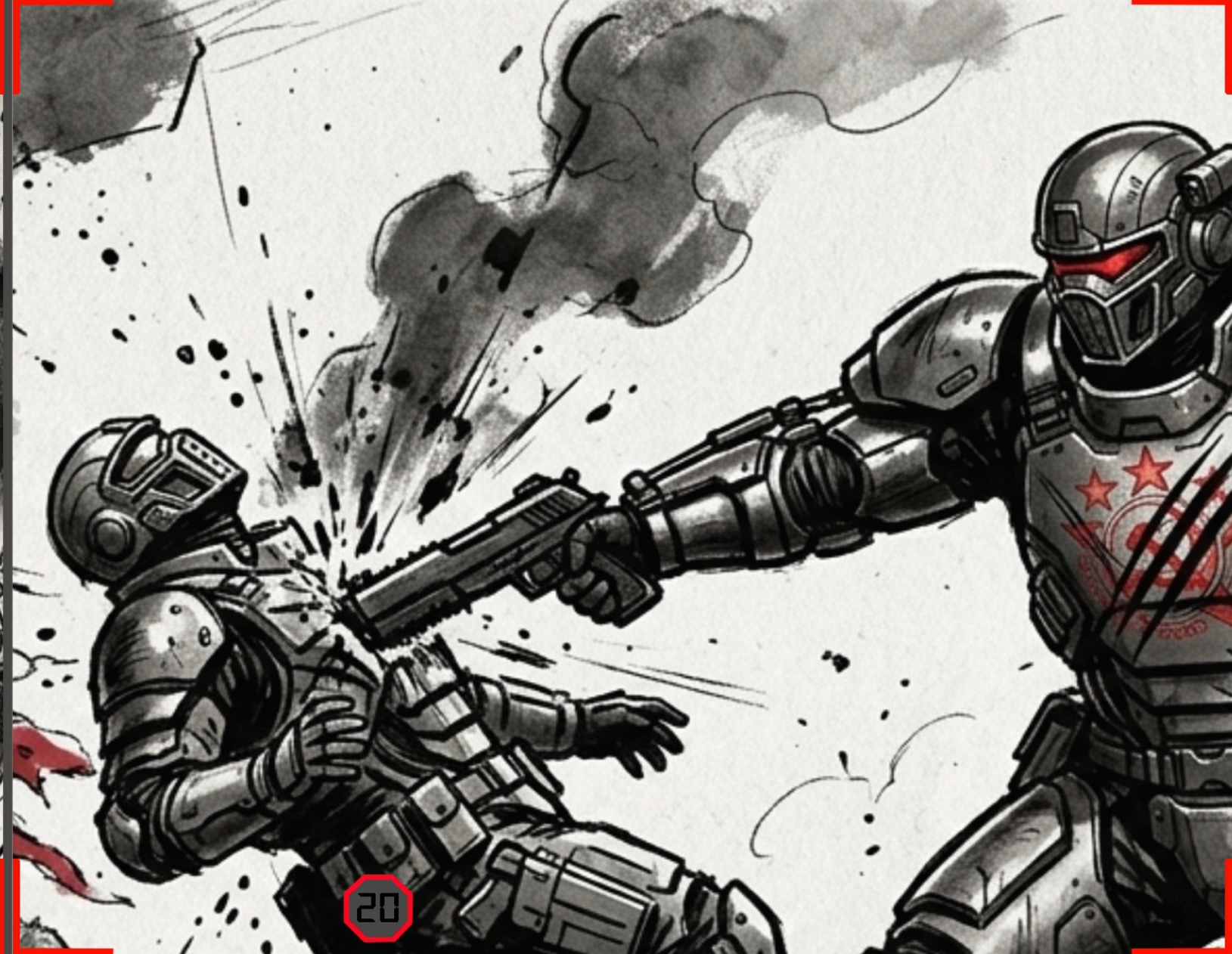
CZAS SYSTEMOWY: 05:08.

18

Słyszeliście?! Nie poddawać się!
Do mnie!

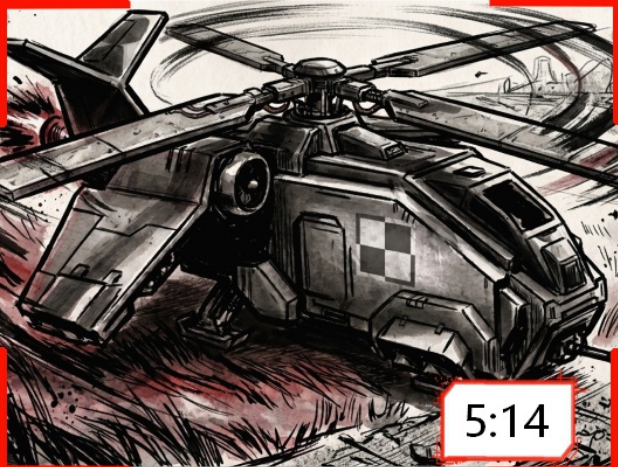

Nawrót i siadaj!

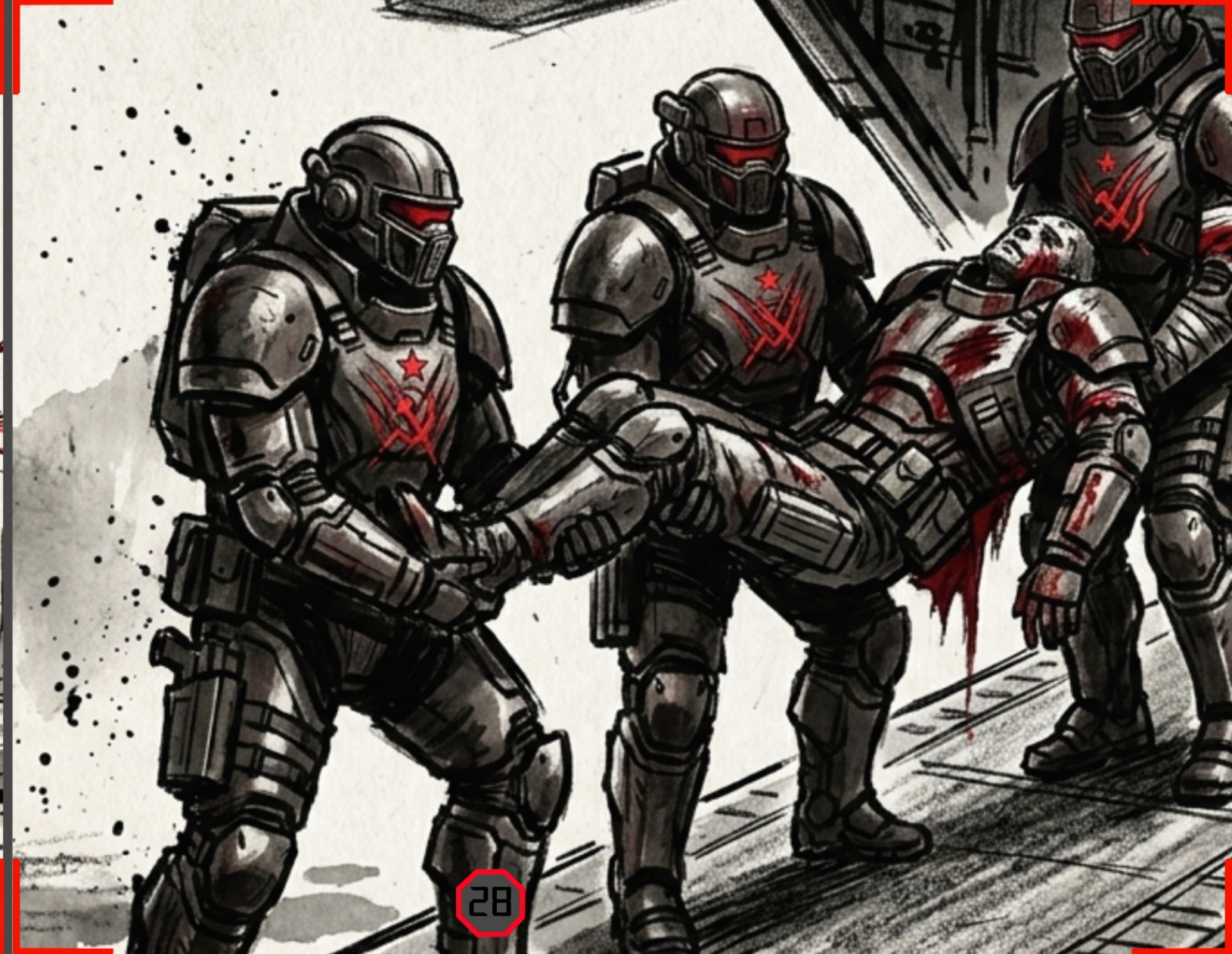
5:14

Zabierać rannych, ruchy!

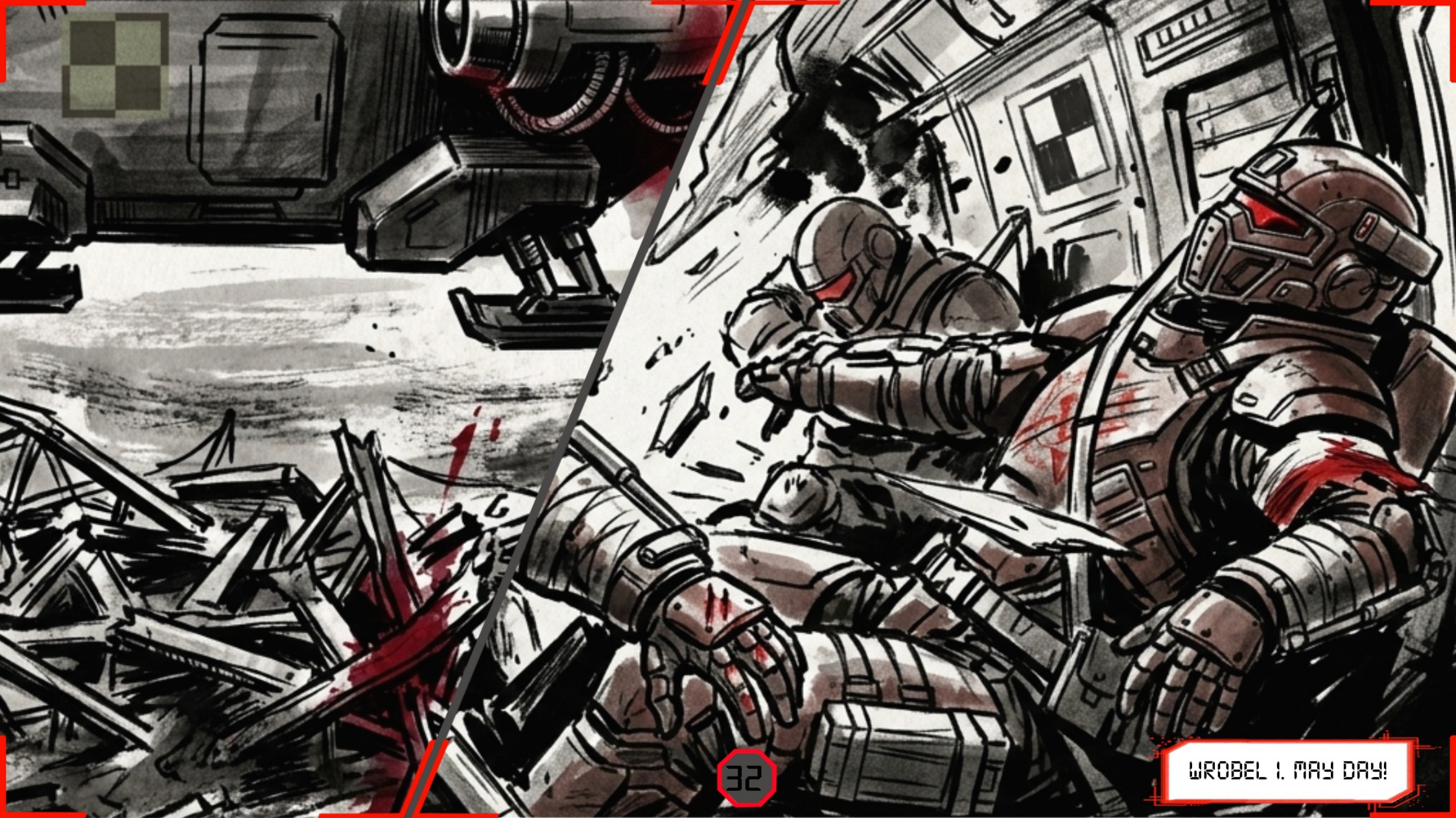

Startuj!

Prototypy zniszczone! Kody wymazane!

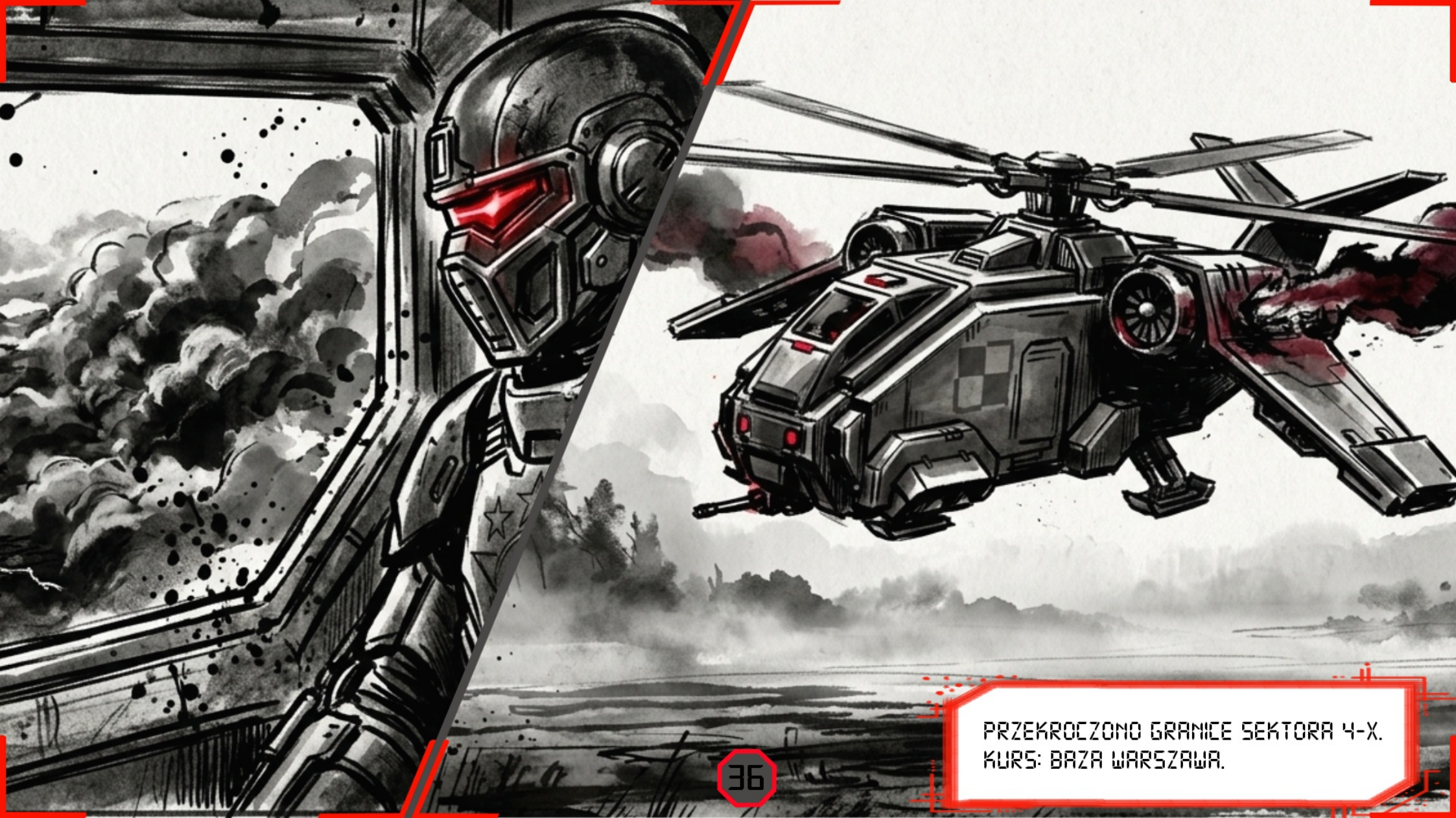

Masz szczęście, Młody,
że to WRÓBEL,
a nie jakiś SOKÓŁ.

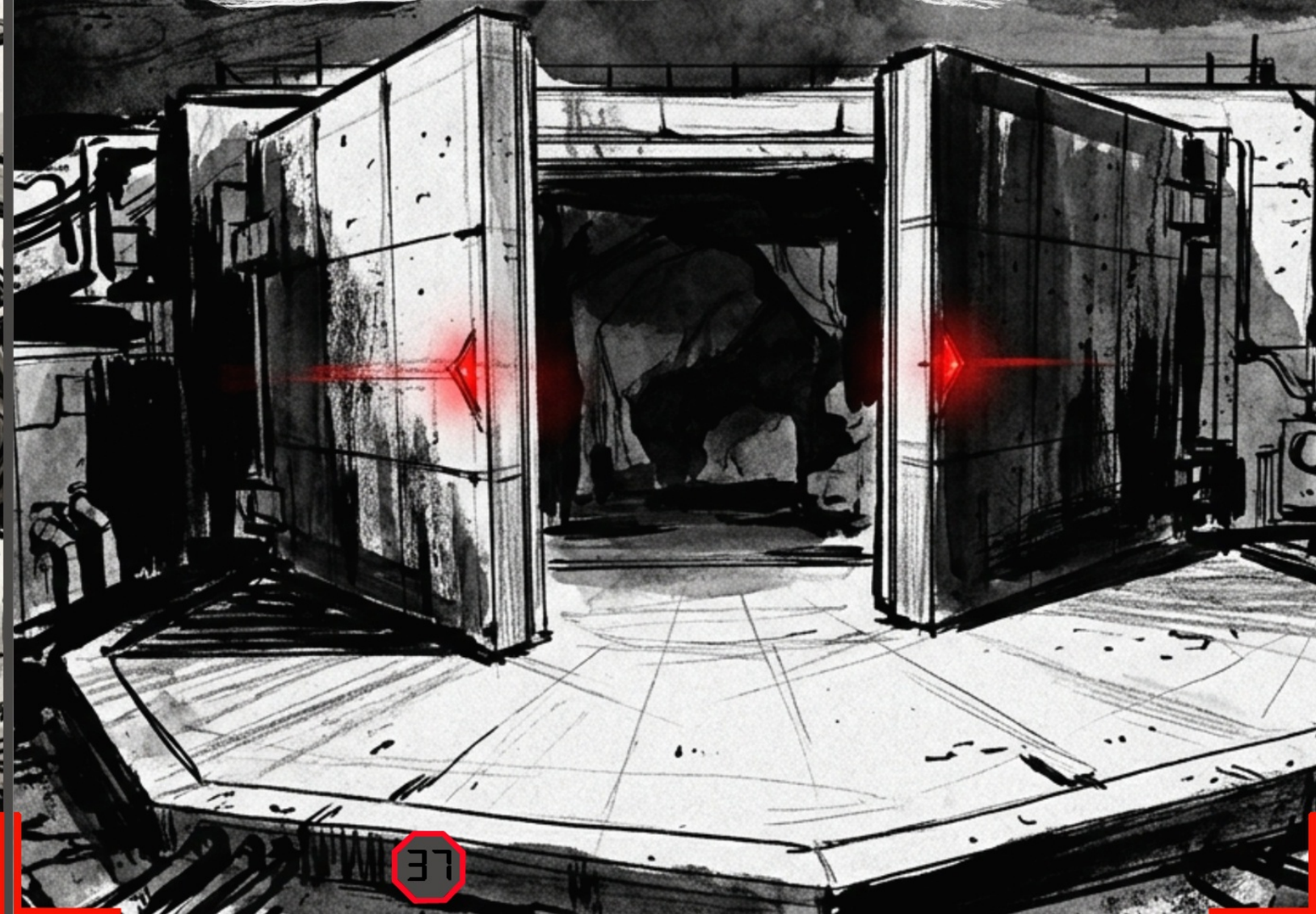

Mamy potwierdzenie.
DETON zadziałał.

PRZEKROCZONO GRANICE SEKTORA 4-X.
KURS: BAZA WARSZAWA.

Cisza radiowa. Ludzie wracają do domu.

Dobra robota, synu.
Witajcie w domu.

Panie generale, melduję powrót Oddziału W.
Zadanie wykonane. Mosty zniszczone,
S.Z.T.A.N.D.A.R. ocalony.

A black and white comic book illustration showing a close-up of several hands resting on a metallic, riveted surface. On the left, a hand in a camouflage-patterned sleeve is visible. Next to it is a hand in a similar sleeve with a small red and white patch on the forearm. To the right, two hands in dark, tactical gloves are shown. The scene is dramatic, with strong highlights and shadows, suggesting a tense or significant moment.

Julio, obiecaj.
Nie ryzykuj tak ponownie...

OPERACJA WROBEL ZAKOŃCZONA.
ODDZIAŁ W NA STANIE BAZY GŁÓWNEJ.
KONIEC TRANSMISJI.

Na motywach wiersza
Pawła Tomczuka "Rozdzierając noc"

W rolach głównych
Wartownik 44: Jan Kłos
Telegrafistka 28: Julia Kłos
Generał: Józef Bem